

Turbulensen&fun

Turbulensen&Fun.....

Turbulensen&fun

Geschreven door
Nadia-Scheffen-Aerts
2012

Voorwoord

*Lang ben ik bezig geweest
aan dit boekje wat veel verteld
over mijn ervaringen met mijn
kinderen, familie en
vriendinnen...Leuke dingetjes
om te lachen...Maar ook
verdrietige dingetjes om over
na te denken ...*

Turbulensen&fun

Als tiener ,hadden mijn ouders het niet altijd gemakkelijk met mij ,ik kon wel lief zijn ,maar de puberteit maakte ook van mij een quirulant....En zo belande ik in een internaat in Luik,wat mij heel primitive voorkwam .Maar toch deed ik stoer en deed alsof het mij niets kon deren ,maar diep in mijn hart was het erg rumoerig.

Dus het internaat was een hele klap maar heel vlug zou ik er mij heel veilig voelen ,ook al was het begin heel moeilijk.Ik werd tof opgevangen van een zuster ,waar ik ook jaren daarna nog een vaste band mee had.Ook ging ik niet meer graag naar huis ,en verbleef ook de vakantie's liever in het internaat.

Wij schreven het jaar 1971, zomer en mijn vader forceerde mij om mee op vakantie te gaan naar Luxemburg ,waar ik helemaal niet blij om was (wat zich vlug heel sterk zou veranderen) Liever was ik in het internaat gebleven,want ja hoor... ik wilde zuster worden....Helemaal overtuigd van mijn geloof had ik al een eerste belofte afgelegd als "Maria kind " Zelfs mijn twee zussen hadden het hard te verduren door mijn fanatisme.Maar mijn ouders wilden helemaal niet dat ik in het klooster zou treden ,en zo kwam het dat ik mee reed naar Vianden op de camping om vakantie te vieren En wat voor een.....

Nadat onze tent opgebouwd was, (in de regen) werd er een potje gekookt ,om daarna

Turbulensen&fun

een kijkje te nemen in de buurt .Recht tegenover ons stond een groepje jongens waarvan mijn vader dacht dat het "Polen "waren ...De taal was ons ja niet bekend.

Daar mijn vader altijd veel vis aan de haak had ,en van mening was dat die jongens arme stukkers waren werd hen de vis gebracht ,en zij waren er blij om!!!

Er was een jonge bij die mij aantrok ,hij gluurde altijd tussen de handdoeken door ,tot hij de moed had en mij vroeg om mee tafeltennis te gaan spelen ...En wat moet ik zeggen....ik kreeg zelfs toelating van mijn vader om mee te gaan!!!

Ja,en toen kwam die tijd van ping-pong, bootje varen ,kaarten , zwemmen enz....

Ik had zo een raar kribbelen in mijn buik...wat was dat?Nog nooit zowat meegemaakt,ik vroeg mij af wat ik daarmee moest doen...En ja hoor of je dat nu geloofd of niet ,ik was VERLIEFT !Het was gebeurd ,wij hadden ons gevonden en de poolse jongen was een Luxemburgse kerel en had ook een naam..."Carlo" Vergeten waren de nonnen,vanaf nu was het alleen maar "Carlo en Nadia" (Met zuster Annie hebben wij nog lang kontakt gehouden en hebben haar later met ons eerste kindje ook bezocht) Zo heeft ons samenzijn begonnen en twee jaar later zijn wij al getrouwd. Want ons eerste kindje was onderweg...Maar hoe zou ik dat nu mijn ouders verklikkeren,oei....oei..Dus had mijn zus een

Turbulensen&fun

plannetje gemaakt en zat op wacht in haar woonkamertje (want zij en haar man woonden bij ons in de achterraimte tot hun huisje klaar was) ik kreeg rond de vroege avond altijd een boodschappenlijstje om te winkelen ,also...ik wachte rustig af tot ik het lijstje ,het geld,en de deurknop in handen had ...en toen ,heel vlug zei ik : "O ja,ik moet julli nog wat zeggen...ik ben in verwachting !!!" En weg was ik...Maar ik moest ja ook weer terrug he en dat viel niet echt mee .

Mijn vader was woedend en ik kreeg de slang van de stofzuiger op mijn rug...(hij was net bezig met zuigen) En mijn moeder was verdrietig .Bij haar begonnen de hersenen al te rakelen van hoe gaan wij dat nu realiseren. Want daar hangt ook een preiskaartje aan he en zo breed hadden mijn ouders het ook niet ,mijn vader had meer de woede op Carlo ,en op die stond wat te wachten volgens pa,en hun angst was ook wat er zou gebeuren als Carlo niet meer zou terrug komen en mij liet zitten!Maar daar had ik geen moeite mee ,ik wist wel beter!!!

Meer moeite had ik met het fijt ,dat pa geen woord meer met mij gepraat heeft tot de dag van het huwelijk !

Het was de warmste dag van het jaar 1973 toen wij voor het altaar stonden ,heel gewoon zonder veel schicki-micki,maar gelukkig.!

Mijn huwelijks reis ging naar Luxemburg en duurt nog steeds.....

Zo had ik toch al veel

Turbulensen&fun

verschillende plannetjes in mijn heel jong leven he.

De eerste 2 jaar hebben wij bij Carlo zijn ouders gewoont ,wat toch ietsepiets moeilijk was ,ik was gewent mijn zussen ,nichtjes en neefje rond mij te hebben en nu was het wel erg stil ,ook ging ik niet meer werken en dat was ook vreemd voor mij.Maar ik leerde eifrig de Luxemburgse taal ,want daar kwam niet altijd het beste uit ,maar het ging toch vlot en ik leerde snel.

Zo vergingen de eerste maanden al wachtend op onze "Steve"want het word een jongen ,zoveel was voor ons zeker ,aloewel men dat in die tijd nog niet kon bestemmen ,maar voor ons was het een fijt .En op zondag 06.01.1974 was het dan zover...Carlo was net weg naar zijn werk (Conditor)toen mijn water brook ,nadat ik alles netjes opgepoetst had ,belde ik Carlo terrug naar huis .Ook belde ik mijn ouders om te zeggen dat ze maar beter even wachten om te komen want zij wilden net die dag op visite komen .Maar ma zei:"met een eerste kindje duurt het wat langer ,wij komen toch hoor"

De Wehen werden vlug heftiger en om 9.30.hrs. Zijn wij naar het ziekenhuis gereden en toen ging alles heel snel ,een half uurtje later had ik mijn eerste babytje in mijn arm en wat voor een ,mooi ,3kg. 50cm. En ja hoor het was een Steve!!!

Fier hebben wij ons eerste kindje aan de hele familie gepresenteerd!

Die tijd daarna was mooi,met mijn

Turbulensen&fun

vriendin Chanti en haar meisje Bianca wat 3 dagen na Steve geboren werd hebben wij vele wandelingen en veel plezier gehad Chanti heeft het mij ook makkelijk gemaakt mij in Luxemburg te intigreren ...Merci Chanti!!!

Op de Boeschel in Ettelbruck waar wij een appartement gekocht hadden heeft Steve zijn eertse stapjes gezet.En zijn pampertijd verbracht...Wat had ik geluk dat die luiers net uitgevonden werden ,wat kakki doen was zijn hoby...(vandaag nog ...hi..hi..)

Carlo was niet heel blij over mijn zwangerschap van een tweede baby,Steve was ondertussen al 4 jaar en eigenlijk wilde Carlo maar 1 kind ...ook nog besterkt door de geboorte van een zieke baby in onze vriendenkring !Carlo had angst ,maar ik wilde er nog eentje bij ,en was ook heel blij dat het zo ver was .Die tijd was niet mooi ,Carlo ignoreerde die negen maanden het zwangerschap,wat zich op slag veranderde toen de geboorte sich aankondigde, gelukkig wat een opluchting!

Even de buurvrouw verwtigd ,want ik had beloofd op haar kroost te passen die dag ,dat ging dus niet door en om 10hrs. Waren wij in de verloskamer. Deze bevalling duurde iet langer als de eerste maar om 1 hrs. Was het dan zover ,eindelijk een sterke jongen van 3.400gr.en 51 cm. Groot maar ...O..Schrik...Geen haartjes op zijn hoofdje ...De Kojak is terrug ...,maar niet op tv.

Turbulensen&fun

*Maar in de wieg....Wat een lachen ...en zijn vader fier als een pluim Wij waren echt gelukkig dat Steve zijn broertje ,met name Olivier gezond en monter geboren werd!!!En het was een heel braaf babytje...
(..nog..)*

*Vanaf die dag was Carlo weer heel lief ...oef...,want ik had veel verdriet over zijn ignorants ...maar dat was nu vergeten...En hoe lief Carlo was zouden wij heel snel merken...Na 7 maanden ,Olivier was net van de ligwagen naar de zitwagen verhuisd...Was ik weer zwanger, amai ,hoe moet ik dat nu Carlo aan zijn verstand brengen? Oei..Oei..Maar het ging heel goed ,nadat ik hem gepresen had ,dat hij heel goede zwemmertjes had,...kon hij niet anders als fier zijn he (mannen)
En zo begon ons project ""GROOT-FAMILIE"*

Deze derde zwangerschap ging niet zo van een lijn dakje ,Ik veloor bloed in het begin en kreeg van de DR. Pillen om de vrucht niet te verliezen,maar Ma vond dat maar nix en was bang dat die niet heel gezond waren ,als het babytje wil blijven ,blijft het ook zonder die pillen ,was haar mening ,en zo liet ik die mooi aan de kant .En ja hoor ons derde kindje was sterk genoeg ,en was ook zonder die chemie gegroeid.

De baby liet zelfs op zich wachten en zo werden wij voor 30-08.1979 in het ziekenhuis verwacht waar de geboorte dan ingeleid werd ...Spannend!!!Nog steeds ,want een nieuw mensenleven is en blijft een wonder! Om 8hrs.werd

Turbulensen&fun

de baxter aangelegd en de pijnen kwamen dadelijk heel krachtig...auaaa...auaaa...Maar er werd mij geholpen ik kreeg de prik in mijn rug en toen was het zelfs leuk aan t`worden een goede beslissing,ik moest zelfs lachen en zwaaide ieder toe die voorbij ging..de deur stond op een kier en ik had plezier ...

Om 13hrs. Was het dan zover ,en ons meisje werd geboren maar toch voor ons bijna ongeloofelijk na 2 jongens ,dus afvragen of het babytje dan wel gezond was ??? En ja hoor ,ze was perfekt!!!Gezond en sterk en huilen kon het ook heel goed en haar flesje was nooit groot genug...(is heden nog zo..hi..hi..) Smullen deed ze graag!

En o wat fijn ,ze had haartjes ...Maar het meeste haar had Steve van die 3 pagaddertjes!(dat is heden niet meer erkenbaar...)

Ons familie was nu compleet ,en als wij die drie fatsoenlijk op weg konden begeleiden waren wij heel tevreden!

Als ik op stap ging met die drie ,dan nam ik Olivier in een tuigje en dan kon hij vrij lopen en toch niet weg lopen en was goed beschermd ,Tania lag in de kinderwagen en Steve was al verstandig genoeg om niet weg te lopen .

Een jaar na de geboorte van Tania kregen wij een aanbod van de buurman om in zijn oudershuis in Italië op vakantie te gaan ,wat wij ook dankend aangenomen hadden .Mijn zus(corine) ,schoonbroer (Willy)en hun 2

Turbulensen&fun

jongens(dimi en Fritz) waren mee van de partij!(

En zo vertrokken wij met 2 wagens richting" Arba bij Udine "een heel klein dorpje wat volgens Louis(onze buurman)niet op een kaart te vinden is ! Onderweg signaleerde Willy ons met de lichten van zijn wagen dat er iets niet in orde was ,en onze afspraak was zo,dan wij dan de volgende parkeergelegenheid aansturen om te zien wat er loos is.(G.S.M. Bestond toen nog niet) Also waren wij benieuwd wat Willy voor een probleem had ,maar het was niet Willy ,maar wij zelf hadden een probleem...Willy zei"Amai daar kwam een turnpantoffel gevlogen...en even daarna weer een..." Wat was gebeurd? Olivier (toen 2,5 jaar) vond het leuk om zijn pantoffels uit het raam te gooien ,en ze weer gaan oprapen ,dat ging ja niet op de auto snelweg he !Also ,dat werd dan de eerste onvoorzienbare uitgave..! Om de kinderen rustig te houden vertelde ik hun ,dat wij nu in Oostenrijk voorbij reden ,daar waar de " lila koe " van "milka" woont,en ja hoor ,de kinders hingen een hele tijd met hun neusjes tegen het raam geplakt naar de weilanden kijken al zoekend naar de "lila koe" Ik was blij met die inval! Op de plek van bestemming was het heel primitive maar zuiver een heel oud huisje waar men met de trap aan de buitenkant naar de slaapkamers ging .En daar stond van de buurvrouw neergezet een kommetje met melk voor de katjes die daar zo rondzwierven,maar Olivier vond dat zeker zonde ,en dronk dat kommetje zelf

Turbulensen&fun

leeg ,O,wat hebben wij gelachen toen! Ook zette Olivier overal zij stempel ,hij was een rumoerig kind en stoote overal iets omver ,en werd er eens niet omgegooid aan een tafel en wij gelukkig wilden opstappen ,gebeurde het TOCH nog in het laatste moment " ja Oli." zei Willy " zet je handteken maar!"

Maar iets ligt mij toch dwars...Ik werd veel ouder geschat als Corine denk ik ...Wij gingen eens samen winkelen in de kleine supermarkt van het dorpje ,en aan de kassa kreeg Corine een snoepje ...(Corine is ook veel kleiner en feiner als ik) onze oogen ontmoeten elkaar en wij konden ons haast niet inhouden om niet te lachen...Corine wilde vlug de deur uit en toen ..padaf...daar lag ze ..op de grond met haar wit geplooid rokje over haar hoofd !!!Ik kon niet meer en kromde mij van het lachen en Corine ...rood als een kriek ,maar toch lachend ,en zo was die dag ook weer met plezier bezaaid.Maar gewinkeld hebben wij toen onze mannen laten doen,tenminste in die winkel...

De eerste week zijn wij iedere dag uit gaan eten,de tweede week iedere tweede dag en de derde week was het een dag spek en ei da volgende dag ei met spek ,ons budget had goed afgenomen ,en in die tijd bestond nog geen bankkontakt ,of visa dus hadden wij een beperkt budget!

In Venetie hebben wij het meeste uitgegeven want wij waren heel naiv op stap en

Turbulensen&fun

vonden een leuke bootstaxi om de binnenstad in te gaan ,maar de preis was wel een hele cheque, nadat wij uitgestapt waren betaalde Carlo ,... op het wisselgeld wachten wij nog steeds ,heel vlug weg scheurde de bootsman met zijn watertaxi,en daar stond Carlo " Bandito " te roepen ...

Dan maar de omgeving verkennen en op het st.Markus plein aangekomen hadden wij wel zin in een drankje en namen op een terras lekker plaats ,wij vonden het wel vreemd dat er zoveel plaatsen vrij waren ,maar ja niet verder over nagedacht en besteld ,en toen kregen wij ook nog een muziekstukje gespeeld van een paar leuke muzikanten .Omdat het zo gezellig was bestelden wij nog maar een rondje en ook de rekeningNa ja ,daar werden wij weer wakker van...weer een cheque...Ons budget had toen erg geleden en wij om een grote ervaring rijker !!! Maar aan ons plezier deed deze dag in Venetie geen afbreuk! Het eind van die vakantie kwam in zicht en Corine en ik begonnen alles grondig op te poetsen,het laatste ,de keuken kwam aan de beurt en wij verplaatsten de mannen met de kinderen in de achtertuin ,zodat wij de ruimte hadden en de vloer ook goed kon opdrogen,...maar...Wij hadden de munten (liras) bij elkaar gespaart ,Naast het huis was een heel klein winkeltje met twee tafeltjes aan de voorkant als terasje dus kropen Corine en ik aan de voorkant uit het raam en gingen een lekker martinitje drinken ,en als de mannen riepen "is het nog niet droog " riepen wij door het raam "

Turbulensen&fun

neeeeeeee dat duurt hier !" Dus hadden wij het toch nog voor mekaar gekregen ons mannen te verergeren ! Maar dat was het ons waard ,en ik denk ook voor de eigenaar van het winkeltje ,,die hebben later het huis van de buurman afgekocht! Hi...hi... Dit was een heel primitive vakantie ,maar ik denk wel eens ,zekker een van de mooiste ooit! En gelukkig en tevreden zijn wij terrug naar huis vertrokken ...Maar daar waren wij nog niet he Terrug door Oostenrijk waar ons jongens weer naar de Milka koe zochten...maar die was in de stal... Wij maakten een pick-nick pause en Corine moest nodig naar het toilet, also wij samen naar het sanitair-gebouw en toen gebeurd het ...Ik dacht dat Corine Beschoten werd...eerst een knal.....

BRTTSCCCCHHHhhh en

toen... "Nadiaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.....". "Jij moet mij helpen!" Riep Corine ,wat was er gebeurd?Snel nam ik een kijkje ,en daar stond ze ,rood in haar gezicht en de hele muur achter vol besche...ik kon niet meer ,wat een beeld ,Corine panikeerde en ik kreeg geen woord gespeld ,zo moest ik lachen ! Omdat men sich niet neerzet op een vreemde W.C. Was het haar gebeurd dat alles in staande houding naar achter gespoten washi..hi.. Wij hebben wel alles netjes opgepoetst ,wat lang geduurd heeft want door het lachen werd het geen groot eind !

Ik wilde haar toen een pampers aan doen van Olivier ...Maar dat wilde zij dan toch niet!

Turbulensen&fun

Nadat ons appartement een beetje te klein geworden was ,hadden wij geplant om te bauen ...eigelijk had ik dat geplant,want Carlo was tevreden met hetgeen wij hadden l maar ik had mij doorgezet! Een reden waarom ik ook weg wilde uit het appartement was Tania's poging om te vliegen.....

Het was ongeveer drie weken na de komuni van Steve ,het zonnetje scheen het was een mooie dag en de twee jongens waren op school ,Ons Maisi (zo noemde ik Tania steeds)had ik een banaan gegeven en haar voor laten gaan naar het terras met de woorden " Mami komt er zo aan ,ik maak mij nog een boterham" ik moet erbij zeggen dat Tania een heel rustig en braaf kindje was !Maar die dag ging het mis ,na een paar minuten belde een buurvrouw aan en had gezien dat Tania van het terras afgevallen wasAcht meter...op het beton...onvoorstelbaar!!!De burendeden er alles aan om te helpen ,ambulance verwtigen en een buurman heeft eerste hulp verleend en Marinet is met mij mee gereden in de ambulance naar het ziekenhuis ,daar ben ik haar nu nog dankbaar voor ,want eigenlijk weet ik dit moment van horen zeggen ,daar ik ook onder schok stond zo was de ondersteuning van mijn buurvrouw heel fijn ! Tania was twee dagen op de intensive care ,Dat was een mooie verassing ,wij kwamen op visite,en daar zat onze meid oprecht in haar bedje met twee

Turbulensen&fun

staartjes die de verpleegsters gemaakt hadden .En toen mocht ze na een week mee naar huis ,ze had wel prellingen en een herseschuding maar wij waren gelukkig dat het zo goed afgelopen was .Ik ging nog lang in een gesprek groep omdat ik er niet mee klaar kwam ...ik had haar immers zelf op het terras gestuurd he ...Marinette :bedankt voor je ondersteuning

Pier en Lucien bedankt voor de eerste hulp

Jeani bedankt voor de opvang van onze twee jongens

Alsook Maria ,Nelly ,Kinn,Michelle an Luci en de burens voor hun ondersteuning!Wij hadden een heel mooie tijd op de Boechel ,met lieve mensen ,en die tijd heeft mij ook heel wat gegeven !

Om dan verder te gaan met ons projeckt "nieuw huis" bezochten wij een huisbouwbeurs,na ja terrug thuis hadden wij al een hanteken gezet en een mooi huis ,sleutel op de deur, gekocht.Maar waar zouden wij dat dan laten bouwen,een bouwplaats hadden wij niet ,dus gingen wij snel op zoek naar een mooie plaats ,en die moest in Ettelbruck zijn .Carlo wilde percee niet zijn stad verlaten .Gelukkig hadden wij financieel geen probleem want het appartement was ,dank mijn schoonouders helemaal afbetaald ! Super schoonouders he!!!

In de krant hadden wij een advertentie geplaatst " bouplaats omgeving

Turbulensen&fun

Ettelbruck dringend gezocht"Waar geen reactie op kwam.

Door vrienden kregen wij dan een adres van een familie die hun bouwplaats verkochten ,en wij werden gelijk eens met de preis,en de ligging was ook perfect ,zo was dit ook weer opgelost ! Wat een geluk he ,en in April is de bouw gestart,die dan in Augustus klaar zou zijn ,dat is ook goed verlopen en zo konden wij onze verhuis plannen ,ook hadden wij met de verkoop van ons appartement geen moeilijkheden ,een buurman die in een kleine studio woonde heeft ons appartement gekocht en alles verliep op rolletjes!Die buurman wilde dan ook graag eind Augustus intrekken ,maar mijn Carloke ging toen al heel graag met vakantie ,en zo ook in het jaar van de bouw .En heeft de buurman toen vertroost op eind September ,want de hele maand Augustus zijn wij in Spanje .Ieder normaal mens blijft thuis bij zo een groot project als de bouw van een huis ,maar wij niet ,dus dan maar op vakantie .Ik had geen lust om weg te gaan want het huisje wilde ik liever inrichten en de stofering maken ,maar ja ,eigelijk heb ik mijn zin gekregen he ,een huisje en Carlo moest dan ook zijn zin krijgen he !En het was goed dat wij nog gereisd waren ,want de volgende winter kwam een moeilijke tijd op ons af ,,maar dat wisten wij toen nog niet...

Nadat wij toen in September verhuisd waren voelde ik mij niet al te best ,eerst schoven wij het op de verhuis ,ik was altijd moe en

Turbulensen&fun

futteloos geen energie. Toen ik op controle ging bij de Genecologe ,ook om mijn antibaby spuit te krijgen ,werd ik met spoed opgenomen in het ziekenhuis met verdacht op baarmoederhalskanker . Dit bleek ook zo te zijn en de baarmoeder werd onmiddellijk verwijderd .Ik nam dit niet zo erg op ,tot ik daarna de volgende therapie`'s onderging ,die had ik toch een beetje onderschat! Steve was toen bij een buurvrouw (Nicole)en Olivier was bij Jeany (ook een buurvrouw) Tania was toen bij Bomma in Hasselt .Het was een moeilijke tijd ,ook omdat er nog aan de buitenkant van het huis gewerkt werd ,dus van rust was niet veel sprake.Wat ik ook erg vond is,dat ik de hulp van het rode kruis duur moest betalen ,mijn schoonmoeder was blind dus vandaar kon ik geen hulp verwachten en mijn familie was ver weg in België .Dus hadden wij die hulp geweigerd en inplaats heeft een nicht van Carlo mijn huishouden een beetje op rolletjes gehouden en zij kon dat extra centje goed gebrueken .P.S. Ik heb ook nooit meer wat gegeven aan het rode kruis!

Zo hebben wij onze eerste winter in ons nieuw huisje beleefd ,en ik geloof dat ik om die redene geen goed gevoel kreeg in dat huis ,want ook kon ik de gordijnen en de stofering niet zelf maken ,wat ik wel graag gedaan had ,maar door die ziekte ging het niet ..helaas....

Langzaam maar zeker ben ik hersteld en voelde mij na een tijdje weer kip-lekker!!!

Turbulensen&fun

Onze kindertjes gingen verder naar school en deden meer of minder hun best ,Tania en Olivier waren goede middelmaat ,maar Steve leerde gemakkelijk en had steeds goede resultaten .Ook was hij een goede voetballer ,spijtig genoeg hadden wij de raad van een vriend van Carlo die in het bestuur van de voetbal zat ,opgevolgd en Steve met 12 jaar ,na het lager onderwijs naar een sportschool ,die nieuw opgestart werd aan te melden . Wat geen succes was ,ook bij het inscholen was het al eng ,mijn hart was heel klein en Steve was ook niet tevreden . Want hij moest daar intern blijven en dat was niets voor Steve .Hij bleef liever aan huis ,maar Carlo was zo overtuigd van hetgene die persoon vertelde ,dat er geen schuiven aan was !Na een jaar hebben wij Steve dan weer in Ettelbruck naar school laten gaan ,maar voor een aansluiting aan het clasike luceum was het te laat .En voor voetbal voelde Steve niet meer veel .Sindsdien zijn beterweters voor mij taboe!!!

Voor ons budget een beetje bij te werken had ik twee kindjes van een schooljuffer ,te versorgen tijdens de schooltijden .Wat ik fijn vond . Op een dag werd door het jongetje een kopje gebroken en het verbaasde mij dat dat jongetje heel erg schrok en na een tijdje vroeg " Nadia waarom krijg ik dan nu geen slaag? "Mijn mond bleef open staan en na lang nadenken heb ik er toch met zijn moeder over gepraat en zij vertelde mij ,dat het niet

Turbulensen&fun

zo erg was ,alleen dat hare man af en toe gestrest was en dan wat agresive werd .Also hadden die kindertjes nog een mooie tijd bij ons ,ook omdat de vader in de gaten gehouden werd!

Het was ondertussen 1987 en mijn twee zusjes en twee nichtjes waren op visite ,en we hadden weer veel lol!!De school was bezig en de kinderen moesten allemaal bij ons voorbij ,ook het beroepsverkeer moet aan onze deur voorbij ,want wij woonden aan het begin van een doodlopende straat .Dus kwamen Nancy (een nichtje) en ik op het idee Corine met haar ligstoel in het midden van de straat te rollen,dit is op sich niet erg ,maar zij sliep op die stoel en lag goed onder de wol ,het was nog heel vroeg en daar kwam ook nog bij dat Corine erg schuw is ...Dus ze bleef maar onder de wol en durfde niet opstappen want haar nachthemd was tot onder haar armen gekropen ... ,en het verkeer reed links en rechts aan haar voorbij...wat was dat weer lachen!!!!Wij stonden veilig achter het gordijn afwachtend wat Corine zou doen.....Wij hebben haar weer binnen gerold ,want anders zou ze er nog steeds staan.....

Zo waren Corine en Wily ook eens een week-eind op visite ,en Corine en ik hadden goed aan de martini geseten (dat was toen ons lievelingsdrankje). Die volgende morgen zou ik mijn schoonmoeder met haar zus naar het blindehuis brengen ,vanwaar uit zij dan op vakantie gingen met een hele groep blinden en begeleiders . En omdat

Turbulensen&fun

het al zo laat was wilde ik wakker blijven ,en zo dacht mijn zus ook ,zij bleef ook wakker en wilde met ons mee rijden....Dat vond ik fijn ,maar ik en mijn zus waren niet nuchter dus goed de tanden gepoetst ,gewassen een nieuw kleurtje op de wangen een kaugum in de mond en daar reden wij ...de twee oma`s ophalen . Die waren zo blij en vonden het heel wat dat mijn zusje speciaal voor hun mee weg te brengen zo vroeg op gestaan wasDat wij nog geen bed gezien hadden ,verzwegen wij weiselijk.

Dat kwam vaker voor ,dat wij nog gezellig in de woonkamer zaten ,als Carlo alweer opstond om te gaan werken....

In November 1988,hebben Carlo en ik ons gemeld om de camping in Ettelbruck te beheren . Onze kinderen waren uit het grofste (dachten wij) het waren brave mensjes ,met streken die elk kind in zijn jonge leven als ervaring opdoet.En een centje bijverdienen was ook niet slecht.

En in Januari kregen wij de toeslag voor de Camping.De drukte kon beginnen met plannen ,poetsen en het regelen en aanvragen van de benodigde vergunningen .Ook de bestellingen van de winkelwaren nam heel wat tijd in beslag !Er kwam heel wat werk op ons af,maar we hadden fun en dan gaat het haast vanzelf! De Camping was in een onderkomen toestand ,dus alles moest vernieuwd worden ,Wij kochten tweede hands kookgerei en koelkasten ,een kofiezet apparaat

Turbulensen&fun

(profecioneel)en frituurpannen ,ook van profecionele aard!

De gemeente had ons beloofd dat het hoofdgebouw vernieuwd werd en voor de start in April klaar zou wesen . Maar dat was dus niet zo,er zou nog een jaar overgaan voor dat dit klaar was ...Wat nu , daar stonden wij met al onze bestelde producten ,er moest heel vlug een oplossing gevonden worden.!!!

Wij zijn toen uit onze nood in het oude zwembad begonnen dit was al jaren gesloten ,en wij benodigde veel fantasie om er iets fatsoenlijks en leuks van te maken ,en het was ons met veel moeite gelukt !Er zat ook niets anders op ,want wij hadden ook al heel wat centjes geïnvesteerd ,en konden niet met de pakken blijven zitten .

Dan een week voor pasen en voor de opening ontvingen wij onze eerste klant ,Fam.Bos uit Deventer ,ook al was nog niet officieel open en nog niet alles klaar vonden hun het toch fijn te mogen blijven,en dat doen ze tot de dag van vandaag ,iedere zomer staan ze leuk op hun stekki!!!

Dat oude zwembad heeft ons veel geduld afgevraagd ,dan was de riolering verstopt en liep het vuil zomaar door mijn kantoortje ,en de muisjes liepen zo over ons hoofd heen....Dan was het electra weer uitgevallen ,ik denk als wij niet aan het begin gestaan hadden ,(want dan heb je nog veel goede moed ,)zouden wij misschien opgegeven

Turbulensen&fun

hebben ,en voor het S.I.T.(syndicaat voor touristise initiatieven)die verantwoordelijk waren voor deze tegenvallers was dit geen reclamebordje!

Het jaar daarna konden wij dan in het nieuwe gebouw intrekken,en dat werd weer even werk aan de winkel ,maar wel in positive zin! Wij hadden het heel mooi naar onze mogelijkheden ingericht ,want er moesten weer een aantal dingetjes aangeschaft worden ,zoals terrassen meubels ,een wasmachine en droger voor de gasten ,een grotere frituurpan ,bestek en tafelporcelaine ,enz.

Ook wilden wij onze camping wat meer promoten ,want er waren geen foldertjes of reclameblaadjes van de camping .Gelukig hadden wij een klant uit Nederland die dit voor ons aan een aantrekkelijke prijs realiseerd heeftd .Heel eenvoudig maar wel leuk ,zelfs een mooi groot reclamebord werd aan de ingang aangebracht .Het zag er piekfijn uit .

Het succes liet dan niet lang op zich wachten ,in dat jaar was de camping voledig uitgeboekt wat ook wel aan een mooie zomer lag ,maar toch...Wij hadden veel gasten als stamgasten kunnen vasthouden!!!

Die eerste jaartjes hadden wij ook veel rugsteun van mijn ouders ,zij verbleven in ons huis en verzorgden ons met lekkere maaltijden ,ons wasje werd klip en klaar verzorgd en de gezelligheid van hun was ook niet verkeerd!

Maar jammer genoeg ging het

Turbulensen&fun

met de gezondheid van Pa snel achteruit ,na een rug-operatie kwam hij nog met krukken maar het ging steeds moeilijker ,

En de winter daarna werd het fataal,Pa leed aan longkanker ,en wat dat betekend he...Het was erg te zien hoe hij leed en vermagerde ,mij kwam het voor alsof hij het tijdstip zo uitgezocht had ,zodat wij hem vaak konden opzoeken ,en niet in de zomer....Aan het eind kon Pa niet meer praten ,maar kritzelde wat op een papiertje (dat heb ik nog steeds) En toen...het was nieuwjaar avond,en wij gingen uit eten met een koppel ,heel rustig in een leuk restaurant ,want feestvieren was niet aan de tijd, was Ma aan de lijn....."Pa is gegaan " verdrietig ,maar toch dankbaar ...want hij had zoveel pijn gehad ...Pa had de strijd gestreden ...En ik ben een gelukkig mens, zo een Pa mijn eigen Pa te kunnen noemen "Dank je Pake voor die mooie tijdje had het niet altijd gemakkelijk met mij..."

Daarna was het anders...niet meer zoals het was ,Ma was alleen ,maar ze had wel heel veel ondersteuning van haar zus Tenneke,En die twee bezochten ons eens voor twee weken op de camping in onze caravan...dat was een aventure... Niet meer gewend te kamperen ,kwamen ze aangestapt ...Gestylt, alsof ze naar een soiree avond gingen ,met hoge pumps echt chique...Dus gingen wij samen naar de caravan die heel lux was en

Turbulensen&fun

nadat ik alles uitgelegd had hoe alles werkt ,liet ik hun rustig uitpakken en ging terrug mijn werkzaamheden na .

Tijdens mijn controle ritje over de camping ,zag ik dat de matten ,aan hun caravan al buiten hingen en ik dacht "wat is dat ,?die waren toch netjes en alles was toch zuiver?" Dus nam ik een kijkje en toen....O..Jeeee...Wat was gebeurd? Also,zij stapten met hun beauti-case het badkamertje in en hadden die op de pomp van het toilet geplaatst en die liet da het water lopen he...en dat liep ..en liep....maar hun wisten niet waar dat water vandaan kwam ,dus dat bleef lopen tot de watertank leeg was....en zij durfden mij dat niet gelijk vertellen komen ...wat hebben wij gelachen ,also STADSE MEISJES op een camping.....Maar wij hebben heel fijne weekjes gehad met veel plezier en ik had natuurlijk weer leuke hulpjes in huis he !

Het succes op de camping ging verder ,wij deden er ook alles aan om het de gasten zo aangenaam mogelijk te maken .Bezoekjes aan de vee-arts hoorden daar ook bij.Voor annimatie werd ook gezorgd ,zo regelden wij ,bingo,speurtochten,Mis verkiezingen en die dingetjes die het camingleven mooier maken .!Wij kregen ook veel Luxemburgse gaste ,die uit het dorp kwamen om een drankje of een frietje en dat was heel gezellig ,want zo was het kontakt met de lokale bevolking voor de touristen een fijne belefenis . En er zijn ook enkele vriendschappen aan

Turbulensen&fun

overgebleven!

Maar wij hebben ook een verdrietige ervaring moeten beleven : Een gast uit Belgie reed de parkeerplaats op omdat hij zich niet goed voelde ,en Carlo zag vanuit het bureel dat zijn vrouw hem toezwaaide ,zo ging hij naar buiten en zag dat haar man samengedoken achter het stuur zat .Also heeft Carlo dadelijk de ambulance gebeld ,en een gaste heeft gelijk de eerste hulp verleend. Maar het was te laat ,de man was overleden. Ik reed met het vrouwtje mee naar het ziekenhuis ,want de taal was zij niet machtig ,en ook de ondersteuning had ze wel nodig,het was heel moeilijk voor haar ,ik had toch zo medelijden,het was een heel fragile zacht mensje heel lief!

Terrug op de camping hebben wij gelijk naar haar kinderen gebeld en die beloofden gelijk te komen en ook haar caravan in te pakken en mee naar huis te nemen .De kantine hadden wij voor de ontmoeting met haar kinderen afgesloten omdat op een camping alles zo openbaar was,en wij hun de rust en eerbied wilden verlenen ,wat ook voor de andere gasten vol begrip aanvaard werd .Ik had een paar belegde broodjes voorbereid en koffie gezet ,.Maar wat wij toen beleefden is voor ons onvoorstelbaar :De kinderen namen hun eigen moeder niet eens in de arm om te troosten of zelf troost te krijgen ,broodjes wilden ze ook niet en ze waren boos ,omdat hun moeder nog niets in gepakt had....Dus gingen haar kinderen gelijk aan de slag

Turbulensen&fun

met inpakken ,maar niet zonder een bak bier te gebruiken die ze waarschijnlijk meegebracht hadden...Ik had zo een verdriet voor dat vrouwtje en liet haar eigenlijk niet graag gaan ,het was een moeilijk afscheid

(Enkele jaren later ,bij de opening van onze kroeg kregen wij een heel groot blummenstuk van haar en tot heden weten wij niet hoe zij dat te weten kwam,want "google " bestond toen nog niet)

En dan was er ook nog

WILLEM ,uit Dommelen Nederland, het eerste jaar dat hij bij ons campeerde was hij met de fiets helemaal uit Nederland komen fietsen,het tweede jaar kwam hij ook met de fiets ,maar op de trein,en het derde jaar had hij een autootje en wat voor een !!!Oranje natuurlijk ,een oud opeltje maar mooi ,het paste bij hem!Willem was een heel speciaal figuur...Hij moest altijd lachen en had altijd een goed humeur, ,hij was zo rond de 50 jaar ,had een snor een donkere bril op en zijn hobby was de fotografie ,en een wijntje was ook voor hem niet verkeerd .Het was een heel gezellig iemand! Het was geen rijk mens ,maar wel rijk aan hulpvaardigheid en goede moed .Op een dag wilde Willem met de fiets (het was zo een stoer oud hollands model)naar het dorp fietsen,maar in zijn buurt op de camping had een vrouwtje haar hond aan de tentstokken van haar tent vastgelegd ,en toenik keek uit het raam van de kantine en daar zag ik Willem op de fiets ...al lachend ..rechttop...en achter hem aan een hond met

Turbulensen&fun

*een tent aan de lijn ...wij hebben plat gelegen van t
't lachen.ilk vond het lang jammer dat ik toen geen
kamera bij de hand had !*

*Op een dag had een klant mij het
heel moeilijk gemaakt ,en Willem had dat ook
gemerkt en terwijl ik met die bewuste klant aan
t`verhandelen was werd er heel rustig voor mij een
plantje neergezet met de spreuk"BLIJVEN LACHEN
" Ja dat was Willem altijd een oogje voor de leuke
dingetjes ,en zijn hard op de goede plek! Sinds dien
was dat onze slogan!*

*Ik merkte opeens dat Willem
rustiger geworden was ,hij was er wel nog steeds
,maar toch was er iets anders ,het heeft niet lang
geduurd eer wij merkten dat zijn budget vermindert
was ,maar wij spraken hem er niet op aan ,inplaats
daarvan werd er rond de avond gewoon een bord
met friet en een hamburger ,of kip ,of een spagetty
voor hem neergezet ,de allereerste keer met een
briefje "BLIJVEN LACHEN" Dat wilde hij
natuurlijk niet aanvaarden ,maar wij wilden geen
komentaar ,en daar bleef het dan ook bij !Het was
een vriendschap voor heel lang!!*

*De geselligheid van Willem heeft
ook heel wat gasten binnen gehouden en zo moet
men het ook bekijken he !!Willem ,jij was een super
gast!*

*Met onze kinderen ging het niet zo
best verder ,aloevel wij dachten dat zij uit het*

Turbulensen&fun

grofste waren ,was dat niet zo...(dat weten wij nu wel beter)

Op een middag wilden wij in het dorp wat gaan eten ,maar Oli wilde percee niet mee ,dus kroop die gewoon in de top van een boom...En met alle kunstjes en pogingen hem te overhalen toch naar beneden te komen ,bleef hij stoeren wij thuis...Onze kinderen ontgleden ons zo langzaam...Met Tania ging het goed ,en met Steve ook maar Oli.....

Met 17-jarige leeftijd ging Steve naar het vrijwillige leger ,dat was zijn wens en wij vonden dat ook goed ,maar dat hij zo vlug op een buitenlands projeckt moest was voor ons niet leuk,

Het was die tijd als in Yougoslawien de oorlog begon en de Luxemburgse blauwhelmen gingen samen met de Belgen naar het oorlogsoord....Voor ons was dat een heel moeilijke tijd .Het afscheid was dan alles behalve mooi....Steve kon wel af en toe bellen ,maar zoals het dan is ,weet men van blijheid niet meer wat men wil zeggen...Nog daarbij stonden wij dan meestal voor onze klanten wat het niet makkelijker maakte ...Een gast familie uit Givry ,Belgie kwam steeds vragen (ook in de winter)hoe het met onze zoon ging,wij hebben nog steeds kontakt met deze familie! Wat ook spannend was ,was een onverwacht bezoek van Steve aan huis ,zonder meeweten van het leger ,hij had een week vakantie ,en mocht aan de middelandse zee gaan

Turbulensen&fun

vertoeven ,maar over omwegen Zwitserland ,Deutsland ,Luxemburg was hij gezond en wel in Ettelbruck geland...Hij moest zich wel verstoppen en kon niet op straat want als hij ontdekt werd ,was de straf wel groot!!!Heel spannend en zo vertrok Steve dan een week later weer terrug naar het oorlogsgebied ,dat was een heel moeilijk moment want het duurde voor ons lang vooraleer wij bericht van hem kregen of hij goed aangekomen was en vragen konden wij ook niemand he ! Gelukkig was alles goed verlopen....dachten wij...Maar Steve heeft nog lang daarna moeilijkheden gehad met slechte dromen ,panik attakken en slaaploze nachten .Onze jongens werden niet goed opgevangen zijdens het leger ,want het waren nog kinderen en om dat wat ze daar te zien kregen ,is voor een volwassen persoon al moeilijk te verwerken ,wij hielpen hem zo goed het ging .Maar op een dag werd het mij te bond ...Ik telefoneerde naar de kasserne en vroeg om een afspraak (dat was niet zo gemakkelijk te krijgen)maar ik bleef stoer ..."het is mijn kind en hem gaat het niet goed ,dus moet er wat aan gedaan worden ,"Ik kreeg een afspraak met een voorstand die ook in het oorlogsgebied was ,hij begreep mijn probleem heel goed ,maar profesionele hulp was niet geplant bij het leger...Sidsdien zie ik het leger heel anders ,de jongens worden op het leven niet voorbereid ,dat wil zeggen :alles word voor hun gedaan ...papieren invullen,koken,wassen ,naar admistratie`s gaan

Turbulensen&fun

,beslissingen nemen ,alles word in gemeenschap gedaan maar als de jongens dan daana in het civile leven wat moeten doen ,lukt het niet....Maar toch zijn wij er samen uitgekomen!!

Met Olivier ging het steeds moeilijker , het begon met kleine dingetjes en omdat zijn opvoeding moeilijk verliep hadden wij besloten om hem op een internaat te doen ,en onze keuze viel op Don-Bosco in Luik ,dit kende ik van mijzelf vroeger en het was er toen der tijd heel streng ,wij hadden er groot vertrouwen in en onze hoop was dat er een positive draai aan zou komen.Maar dat was blijkbaar niet meer zo ,op een dag kregen wij een telefoontje uit Luik met de mededeling dat Olivier Met discen en walk-man`s een handeltje drijft op school . Ik was verast ,maar in mijn achterhoofd ging een lichtje branden want enkele weken geleden had hij zijn walk-man verloren,tenminste zo had Oli mij dat verklikkert!

Even later weer een telefonaat ,maar deze keer was _oli in het ziekenhuis ingeleverd met verdacht op een rugletzel...Tijdens het voetballen was de bal zo hard op zijn rug geknalt ,dat er een kleine verlamming ontstaan was ...Wij hebben hem toen dadelijk bezocht ,en o wonder ...hij mocht mee naar huis! Later bleek dat alles maar gesimmuleert was en wij waren weer ten einde raad! Verschrikkelijk vond ik dat ,die angst die men heeft als er met je kind war is he ! De week daarna ging hij weer gewoon terrug met de

Turbulensen&fun

belofte zijn jaar in Luik af te sluiten en in ruil voor zijn belofte mocht hij dan daarna weer in Ettelbruck verder naar school gaan! Ik Maar zo ver kwam het niet, wij kregen weer een bericht uit Luik , met de vraag "is Olivier ziek ? of waarom is Olivier afwezig " Daar schrokken wij wel van , want het was Woensdag en Olivier was Zondagavond met de trein naar Luik vertrokken (zo dachten wij) dat waren dus al 3 volle dagen ...ik had angst dat Oli sich zelf wat aangedaan had ...Mischien was Luik echt teveel voor hem , en wij hebben dat niet herkend , ik heb er mij heel druk om gemaakt en vond dat ik schuld was , want men vertrouwt toch zijn kinderen steeds opnieuw,!

Tot een dag later de vader van een vriend van Oli bij ons kwam vertellen dat zijn zoon ook weg was ...dus ze waren met z'n twee .Dat stelde mij wel iets geruster in verband met de geveerde zelfmoord ,maar de onrust bleef ,en zo stapte ik naar de politie om een zoek tocht te starten ,ik liet hem ook via de radio zoeken ,maar het bleek geen resultaat te hebben ! Tot twee dagen later ,werden ze gevonden in Oostende !!!

Wij waren ten einde raad...wisten niet meer wat te doen met Olivier ,hij ontgleed ons steeds meer !Ook ontdekte ik toen de eerste sporen van zijn drugsgebruik,hoe en wat wist ik nog niet ,maar dat er iets niet pluis was ,wist ik wel zeker! Dit was weer een harde klap voor mij ,desto meer omdat Carlo het niet wilde geloven ,wat

Turbulensen&fun

het nog moeilijker maakte "Jij bent gek..zo-iets doet Oli niet" was de uitleg van Carlo.Er bij neerleggen kon ik niet ,ik ging er mee slapen en stond er mee op! Carlo en ik ruzieten steeds meer ,en met Carlo praten ...ging al helemaal niet ,maar met een ander..een gast uit Ettelbruck kwam regelmatig bij ons in de kantine een drankje nemen ,en zo werd het een leuke relatie tussen ons ook met Carlo had hij een goede band .Maar uit die vriendschap werd een verliefdheid van mij op hem ,en ik kon met mijn gevoelens geen kant op .Mij uiten wilde ik helemaal niet en hoopte dat niemand dit zou merken....

Toen ik er echt niet meer uitkwam heb ik mijn hele moed bij elkaar genomen en Carlo naar de bergplaats geroepen ,en gedwongen naar mij te luisteren..." Carlo,ik ben verliefd op een ander ,en jij moet mij helpen daar weer uit te komen...." waren mijn woorden ik huilde en liet mijn gevoelens de vrije loop!

Carlo was verschrikt,teleurgesteld en woedend en schreeuwde het uit " Wacht als die langs komt ...,die vliegt er vierkantig weer uit , die hoeft hier nooit meer te verscheinen!!!" Waren zijn woorden. "dat kun je niet doen " was mijn antwoord " die persoon weet er niets van ,die is onschuldig !"" Maar dat was voor Carlo niet van belang en zo kwam de fatale avond ,waar die persoon voor de deur gezet werd door mijn manEn ik schaamde mij dood ,wat dacht die man nu van mij? Ik kon er niet aan denken

Turbulensen&fun

Later die dag heb ik Carlo dan rustig kunnen uitleggen hoe alles in mekaar zat ,hij was wat gekalmeerd en heeft ook eens fatsoenlijk naar mij geluisterd .En zo kwam het ,dat Carlo naar die man belde om zijn excuses aan te bieden,wat ook aanvaard werd .De avond na deze zaten die twee dan samen bij ons in de keuken aan de mosseleneen vriendin had voor ons toevalig mosselen klaar gemaakt ,en die twee mannen lieten het hun lekker smaken .Ik stond in de kantine en dacht "Waarom kan ik die twee niet hebben ? "

Deze ongelukige fase heeft nog even geduurd en wij namen de beslissing om te stoppen met de camping ,Olivier had ons ook bitter nodig en ons huwelijk stond ook niet meer vast in de schoen!

Carlo is zelfs een hele tijd op de Lopert in ons huis gaan wonen ,en kwam dan bij mij op de camping wat drinken ...Helemaal netjes gekleed met stropdas en alles wat er zo bij hoord . Hij deed echt moeite om mij een plezier te doen en ging de strijd aan ,hij heeft ook gestreden ,engewonnen!!! (Heden ben ik nog gelukiger met hem als eerder)

Aan het eind van de zomer hadden wij dan schriftelijk ons onslag ingeleverd aan het touristen bureel :S.I.T.Ettelbruck.

Maar hun wilde dit niet zomaar aanvaarden ,wij werden daar de Burgemeester bepraat om het toch nog verder te doen ,want het liep goed en hun waren heel tevreden over ons .Zo

Turbulensen&fun

kwam dan ,dat wij er nog een jaartje aan wilden hangen. En zodanig melden wij ons weer opnieuw voor de camping..... Maar het kwam heel anders....

De toeslag kreeg een ander koppel ,een ouder paar uit Nederland ,en wij waren uitgesloten ,dat kwam toch heel hard aan ,. Waarom het zo was gegaan kregen wij van een persoon te horen die intern werkte bij de gemeente .Het S.I.T.Ettelbruck wil altijd netjes en voordelig in de statestieken staan ,en daar paste niet in dat er een campingbeheerder was ,die zelf zijn ontslag ingedient had ,dus werd een strategie gezogd om dit te omgaan ...en wij waren er vol ingetrapt ! Dus zo ging dat met politiek ,wij waren weer wat wijzer geworden .Maar toch niet erg teleurgesteld .want wij waren ja van plan om te stoppen ,wel hadden wij het liever op een andere manier gehad !

Wel hadden wij nog het bestuur gevraagd om ons het adres van de nieuwe beheerders te geven,zodat wij ons met hun in verbinding konden zetten in verband met de overname van de inventaris.Maar dit kregen wij pas in November medegedeeld ,nadat wij alles al naar ons huis getransporteerd hadden...

Aldus hadden wij een afspraak met die mensen voor 10 Dezember bij ons in huis ,om de deal te bespreken en te bekijken .De dag verstreek ,maar er kwam niemand en een afmelding was ook niet gekomen.

Turbulensen&fun

Toen ,eind Desember , wij wilden net de deur uit om op vakantie te vertrekken ,stonden die mensen in de oprit van ons huis en wilden alles komen bekijken ,maar dat ging dus toen niet ,want het vliegtuig wacht niet op ons he ...Dus vroegen wij hun om in Jauari weer terrug te komen ,wat niet gebeurd was ,en zo behielden wij het hele gerief ,gelukkig hadden wij genoeg plaats in de garage en was het voor ons geen hindernis ,later zouden wij het dan verkopen.

Rond deze tijd dachten wij,Olivier weer op het goede spoor te hebben ,ondertussen was hij niet meer in het internaat en was al een jaar op leerkontrakt in een verf en schilder bedrijf. Iedere morgen bracht ik hem er naar toe en s`avonds kwam hij met de bus naar huis ,gelukkig liep alles weer op rolletjes .Steve was ook al enkele jaartjes in zijn beroep als stratenwachter bezig en Tania was verliefd...

Het jeukte mij weer in mijn handen om weer wat te gaan doen ,en zo vond ik in de krant een advertentie over de verhuur van een kroeg met kegelbaan .Dat leek ons wat en na de bezichtiging werd het kontrakt getekend.

Hopla ,wij waren weer vertrokken en begonnen weer een klein bedrijfje en weer hadden wij succes ,Vrijdag-Zaterdag en Zondag was het cafe zo vol dat er haast geen parkeerplaatsen waren ,maar al vlug merkte ik dat een cafe niet zo leuk voor mij was ,als een

Turbulensen&fun

camping ,wel minder werk ,en geregelder ,maar met dronkaards die iedere dag aan de bar zaten had ik het niet zo ,en die heb je ...of je dat wil of niet ...Nee ,lang wilde ik dit niet doen ,maar enkele jaartjes moest ik het toch volhouden ,want wij hadden er ook wat centjes in geïnvesteerd en die moeten wel terrug verdient worden .

Maar ook de problemen met Oli waren weer in de voorgrond gerukt...Zijn hoofd onder een pet en in de grond gedoken ,zo stapte hij altijd binnen om dan dadelijk op zijn kamer te verdwijnen .Hij sloot zich voledig afOok bleef hij snachts eens weg ,en ik maakte mij op weg om hem te vinden ,al bibberend en met angst in mijn hart liep ik door de donkere straatjes want ik was al van huis uit angstig in het donkerEn daar vond ik hem in de hoofdstad tussen allemaal drugsverslaavden ,mijn hart bleef even stil staan ,maar het lukte mij toch hem mee naar huis te krijgen...

Om dat Carlo uit te leggen was niet gemakkelijk ,want hij geloofde nog steeds niet echt dat onze zoon weer in het zwarte gat zat!

Op de kamer van Oli vonden wij dan spuiten en heroine ,waarop wij dan onze huisarzt lieten komen om een gesprek en een oplossing te vinden om Oli te helpen uit deze cirkel te komen .Daarop kreeg onze zoon een therapie plaats in Luxemburg en wij waren weer vol hoop ! Want het was ons kind en je bent altijd zeker en vol

Turbulensen&fun

*vertrouwen dat je eigen kind het goed gaat doen!
Maar nee hoor ,na 3 weken stond hij weer bij ons
voor de deur ,hij had de therapie stopgezet!!Wat een
teleurstelling voor ons !Wij wilden ook een paar
dagen later op vakantie vertrekken ,en hoe moest dat
nu ...Oli alleen laten ging niet ,ik wilde afzeggen
,maar dat wilde Carlo niet dus daar zat ik weer
..tussen twee stoelen ...Maar het moest verder
gaan ,en dus ging Olivier mee naar de karibien,het
werd weer een hele spurt om zijn reispaspoort te
krijgen op zo een korte tijd maar door de
burgemeester van ons dorp was dat gelukt en een
vliegticket was ook nog vrij .De dag voor vertrek
had ik afscheid gevierd met mijn dochter Tania en
onze vriendin Rosi ,amai ..ik had genoeg gedronken
en denk dat ik de weerslag van de laatste tijd weg
wilde spoelen...wij zaten nog te vieren s`ochtens
toen het tijd werd om te vertrekken ...daar was Carlo
niet blij om (begrijpelijk) Tania en Rosi hielpen mij
wassen en aankleden ,in mijn schoenen stappen en
zo vertrokken wij naar het vliegveld P.S. Die vlucht
was zo vlug voorbij ,want ik had de hele tijd lekker
geslapen.....Die reis was wel mooi en wij hadden
weer veel vertrouwen in Olivier bij thuiskomst .*

*Enkele maanden later
werden wij weer met onze neus op de fijsen
gelegd...het was weer erg geworden met Oli,maar
hij wilde helemaal niet in therapie gaan want hij
wilde zijn baan niet verliezen! Also probeerden wij
de koude afkicking (zoals dat genoemd word)*

Turbulensen&fun

De deur op slot en de sleutel in mijn zak ,zo bleven wij 2 dagen op zijn kamer dat was verschrikkelijk ...hij schreeuwde ,sloeg rond zich ,had veel pijn ,moest overgeven ,dan lag hij samengedoken als een baby te beven ,wilde weer weg weglopen ,maar dan drukte ik hem vast op de matras ...het zweet brak bij hem ,maar ook bij mij uit ,en tenslotte zaten wij allebij te huilen zoals twee kleine kindertjes ...Het was waansinnig,maar het was voorbij,het ergste was achter de rug ... Als ik er nu over nadenk ,vraag ik mij af waar ik die sterkte uithaalde,maar het moest zijn ,en dan gaat het ook op dat moment he !

En ja het ging weer een hele tijd goed ,wij hadden hem een dure fiets gekocht ,ook met de gedachten ,om hem een afleiding te geven en zijn inergie in sport om te zetten

Ondertussen hadden wij de beslissing genomen om te stoppen met het cafe,ten eerste had Olivier ons nodig ,en ten tweede was het niet helemaal onze wereld ...een cafe...Dus beeindigden wij deze met veel verlies...

Ondertussen hadden wij al een heel mooi appartement in Colmar-Berg gekocht wat nog moest gebouwd worden. Door de verkoop van ons huis konden wij de onkosten van het cafe ,en de onkosten door Olivier zijn kariere (zoals ik zijn toestand altijd noemde)goed afhandelen .Ook kochten wij een buitenverblijf ,waar wij woonden tot het appartement klaar was .Olivier had ondertussen

Turbulensen&fun

een duplex gehuurd samen met een vriend in Diekirch ,wat door mijn schoonvader (Bop) gefinanseerd werd .Ook de meubels werden door Bop betaald....(Dat heeft mij altijd gestoord ,als wij nee zijden tegen de kinders om iets wat hun graag wilden hebben ...kregen zij het toch steeds van mijn schoonouders ,)Maar zo was het ,.

Het was rustig ,en wij konden even in rust genieten ...dachten wij ..

Maar op een woensdag kregen wij een telefoontje van Bop , " die vriend zat bij Bop en wilde de huur afhalen ,dus Olivier had weer de hele som aan drugs besteed ...Daarop verhuisden wij hem weer naar ons buitenverblijf en was onze rust weer voorbij...Samen hebben weer afgekikt en het ging weer redelijk goed .

Nadat Olivier een aanvraag gedaan had om op de Good-year te werken ,had hij die baan gekregen en was er heel tevreden over .

Op een dag bracht hij een hond mee naar huis ...een Duitse Herder ,geen klein beest dus ,en ook geen braaf beest (agresive, wel voor ons was Rex heel lief...) Wij dachten " dai is goed voor Oli ,dat lengt af van zijn probleem..."dus lieten wij het toe ,de hond mocht blijven...Maar na de hond kwam hij ook met een vriendin naar huis,en ik hoor het nog in mijn oren ""Hier is S. Zij is bij haar thuis buitengezet ,en zij blijft nu hier ...Basta..!!"" En dat alles in ons klein buitenverblijf...en alweer dacht ik ..."Laat haar maar hier ,dat is misschien

Turbulensen&fun

goed voor hem ..weer die hoop he !

Hun kamer zag er altijd vies uit en zo ontplofte ik eens op een dag en zei"" Ofwel poetsen julli de kamer zelf ,en zo niet vliegen julli er alle twee uit !!" Dat hielp een beetje ,maar Carlo en ik hebben toch veel moeten slikken in die tijd !En wij hoopten dat ons appartement vlug klaar was ,en gelukkig was dat ook zo .

Maar ondertussen was ook allerhand met Steve aan de hand ...Nog in het cafe had hij ons zijn nieuwe vriendin voor gesteld ...en ik had al een slecht gevoel...

Als ik eens met hun uit eten was ,vertelde Steve mij dat zijn vriendin bij hem zou intrekken ,daar zij niet meer thuis wilde blijven .Haar vader had haar meermaals misbruikt ,...Dit was zo delicaat dat ik er veel over nadacht ,en met haar naar de huisarzt ging om een hulp te krijgen ,want hoe moet men zo iets aanpakken ...ik wist het niet! Wij kregen toen een adres van een speciale afdeling ,waar men hulp krijgt zelfs anoniem ,ik wilde haar ondersteunen ,maar dat wilde zij niet ,. (ondertussen weet ik wel waarom zij dat niet wilde!"")

Dat meisje kon heel goed verhaaltjes vertellen .BV. " zij had leukemie..,was geadopteerd .was een grote balletster.,niets daarvan was de waarheid ...Maar Steve was blind..Ook zijn collega's van het werk hadden hem gewaarschuwd ,maar het had geen nut! Zij voelde wel aan dat ik haar door had en zo kwam

Turbulensen&fun

het dat Steve en zij niet meer veel bij ons kwamen ,tenminste kregen wij Steve niet meer alleen te spreken ,also ontmoeten wij Steve eens op zijn werk ,.Toen vertelde hij ons over ditjes en datjes en ook vond hij het vreemd dat hij geen afschriften meer van zijn bankrekening meer kreeg ...Ik raade hem aan om na te vragen op de bank ,wat hij natuurlijk niet gedaan had .

Enkele maanden later had Steve een nieuw appartement gekocht en moest zijn eigen appartementje verkocht worden ,wat ook goed ging . Naar de notaris ging zijn vriendin mee (Steve had ondertussen een volmacht aan haar verleend) en ze hadden al hun huwelijk geplant !

Mijn gevoel was slecht ,wij gingen samen met haar ouders uit eten ,maar zij waarschuuwde ons om niets over het verleden en haar leukemie te zeggen daar haar moeder een hardaandoening had ,en niet mocht op gejaagd worden .En wij hielden er aan ...wij zaten ook in die cirkel van geloof en ongeloof...

Ik nam dat meisje toch nog eens aan de kant om haar nog eens aan haar tand te voelen en een eerlijk gesprek te krijgen ,waarom zij die leugens verspreid heeft ,want nodig had ze dat niet ,ze zag er leuk uit en kon met Steve toch een fijn leven opbouwen zonder leugens ,en dan konden ze starten met een schone lij...Oei ..oei..dat ging wel helemaal mis ,ze sprong mij bijna in mijn gezicht ...en slingerde allerhand vies naar mijn hoofd ,zelfs

Turbulensen&fun

Carlo bleef niet verschoond !

Wij hebben ons toen niet meer ontmoet ,en ik besloot om onze zoon niet naar het altaar te brengen ..in zijn ongeluk..."Daarna ,zo hij ons nodig zou hebben zouden wij op de eerste plaats bij hem zijn ",Dat was onze gedachte ,maar dat dit heel snel zou zijn wisten wij toen nog niet!

Wij wisten wel wat er zo gebeurde ,wij werden op de hoogte gehouden door Bomi en Bop en ook Tania wist ons het een en het ander te berichten .

Ons appartement was ondertussen klaar en wij konden toen beginnen met behangen ,poetsen en inrichten ,wat wij met veel plezier deden .

Olivier hielp ons ,maar het ging niet echt goed met hem ,ik merkte dat er iets niet goed was ,wel ging hij steeds stipt naar zijn werk ,maar toch...En dat zijn zo momenten waar ik al eens denk ""Als de kindertjes klein zijn ,zijn ze zo lief ,je zou ze kunnen eten...En als ze groot zijn ...heb je spijt dat je dat niet gedaan hebt..." Sory ,maar af en toe zie je niet meer aan het eind van de zorgen om je kroost !

Op de camping waar ons buitenverblijf stond hebben wij dan onze zilveren bruilft gevierd ,na ja ...gevierd ...voor mij was het niet leuk,Ieder moment als er wat leuks gebeurde ,moest ons Bomi op toilet ,of tante Anna moest even weg...Ik heb ons Bomi wel graag verzorgd maar

Turbulensen&fun

toch zijn het zo momentjes die je wel wil missen. Carlo had sich heel goed geamuseerd ,en ik denk dat mij dat nog meer teleurgesteld had ...jaloers he ..Want ik was ook een feestbeest ,maar met al die tegenvallers van de afgelopen tijd ,gaat het niet meer zo spontaan !

Van een slecht nieuws in het volgende slechte nieuws ,en het vreemde is ,die nieuwtjes kwamen altijd op een Woensdag!Er was zelfs een tijd ,dat ik de telefoon niet meer opnam op Woensdag

De bruiloft van Steve was op een Zaterdag in April .Mijn Familie uit Belgie was ook gekomen ,want daar hield ik mij buiten ,wie wilde gaan die ging he ! Zij hadden dus besloten om naar de mis te gaan ,maar niet mee naar het feest ,en zo kwam het dat wij toen samen uit eten gingen in Mersch ,waar wij een gezellige dag hadden !Wij hebben veel gelachen en ons Ma vond het heel fijn !

Ondertussen waren wij in ons appartement verhuisd en ons mooi ingericht.Olivier was met zijn vriendin in ons buitenverblijf blijven wonen .

In ons gebouw werd ook een klein appartement verhuurd ,wat dus toen door mijn schoonouders gehuurd werd ,.Dat maakte het voor mij gemakkelijker om mijn schoonmoeder te verzorgen ,ik moest dan de deur niet meer uit ,en hun konden dan bij ons aan tafel .S`ochtens ging ik naar beneden om haar uit bed te halen ,te wassen en

Turbulensen&fun

haar ontbeid te geven ,s`middags kwamen zij met de lift naar boven om het middagmaal en s`avonds ging ik dan weer naar beneden om haar naar bed te brengen ,het avondeten maakte Bop dan klaar .Natuurlijk was het niet altijd fijn om dit te doen,maar als ik niet erg zin had ...en kwam haar kamer binnen ,was het zo vervlogen,zij was zo lief...Door haar blindheid had zij toch nooit de moed verloren!Hier mag ook gezegd worden dat Bop steeds goed voor haar gezorg heeftd ,ook al dronk hij wel eens een over de dorst ,maar het moet toch ergens uit he !Wij hadden ook veel plezier samen...Als Bomi eens een liet vliegen ,(wat menselijk is he) was ik heel ontdaan en zei"" Jij bent mij eentje ,ik bemoei mij om jouw ,en wat doe jij?...Jij beschiet mij !!"" En dan was het weer lachen !
En als ze zei " We zien wel..." antwoorde ok af en toe " Dat kun je toch niet ..." en dan was het weer lachen...Af en toe lagen wij in een deuk van het lachen en wisten eigenlijk niet meer waarom ,en Bop wilde dan weten waarom wij zo een plezier hadden ,maar wij wisten het ja niet ,en moesten er dan nog meer om lachen !!!O ja Bomi was een dol mens .alloewel wij niet altijd een goede relatie hadden .In het begin werden veel beslissingen zonder onze mening genomen ,zij hadden maar een zoon .En voor Carlo was dat O.K. Maar ik vond dat niet zo fijn .ook als mijn schoonouders uitgenodigd werden bij hun familie of kennissen werd verwacht dat wij dan altijd mee

Turbulensen&fun

gingen .Maar daar heb ik dan toch een stokje voor gestoken ,en mij een beetje terrug getrokken .De familie vond dat niet zo fijn ,maar ik bleef bij mijn standpunt!

Ook later met de opvoeding van de kinderen was het moeilijk ,wilden de kinderen iets krijgen ,en werd door ons geweigerd om welke reden dan ook ,kregen zij het toch van mijn schoonouders. In het begin ging dit over een snoepje ,maar later werd het steeds meer en werden de eisen steeds groter .Zo Vroeg Olivier op 9-jarige leeftijd eens een computer (wat toen een luxe was) wat wij natuurlijk weigerden ,maar s`avonds bij het ophalen van hem bij Bop had hij een computer onder zijn arm , daar werd ik boos en ben een langere tijd niet meer bij mijn schoonouders geweest !Deze dingen gebeurde vaker ,en werd van erg tot erger ...zelfs als Olivier aan de drugs was kreeg hij veel geld van Bop ,deze geloofde altijd de verhaaltjes die Oli hem verklikkerde om aan geld te komen !Toen ben ik toch eens ontploft ,Carlo wilde toen ook nog niet geloven hoe erg het was ,maar daar zouden wij nog wel achter komen ...en hoe...!!!

In het begin was het een mooie tijd in ons nieuw appartement in Colmar-Berg ,Carlo was dicht aan zijn werk en kon er te voet naar toe .En met Oli ging het ook goed ,wij waren tevreden ,al was er altijd een bang gevoel vanbinnen ,en men denkt ook dat men wat verkeerd gedaan heeft in de opvoeding als een kind ontspoord he !

Turbulensen&fun

Maar ja ,wij hadden hoop ,en het was ons kind ,en die HAALT het ,ons kind Haalt het ...Dat was onze overtuiging....

Het Appartement hadden wij veranderd op plan,van 3 werden 2 slaapkamers en van 1 werden 2 badkamers ,de keuken werd samen getrokken met de woonkamer en zo haden wij een heel modern penthous ! Olivier was ondertussen verhuisd naar het huis van mijn schoonouders en het buitenverblijf hadden wij aan Tania gegeven ,want door de onkosten van haar 2 broers kwam zij altijd te kort ,en zo had zij wel iets he !Ze hadden wel veel werk om het in orde te brengen ,want nadat haar broer daar gewoond had ,was een opknapbeurt wel nodig ,! Dat vreesde ik ook voor het huis van Bop ,en zo was het ook ,er werden wilde party's gevierd en ook drugsorgien gehouden ...,maar god dank wist ik dat nog niet en ging Oli regelmatig naar zij werk !

Twee jaar lang verliep alles rustig ,en Roy en Tania verwachtten hun eerste kindje ! Wij waren allemaal gelukkig en waren heel blij .Met Spanning keken wij de geboorte tegenmoet !!!Op een morgen was het dan zo ver .Tania gaf mij een seintje dat de geboorte begon ,en daar zat ik dan ..thuis ,wachtend en wachtend ...tot zij mij belde uit de verloskamer en zei"" Mam ..het doet zo pijn ,,..."" Dat had ze beter gelaten ,want mijn onrust die groeide .en groeide ...Also ,eerlijk...op dat moment dacht ik niet aan de baby ,maar aan mijn dochter die daar lag in de pijn !

Turbulensen&fun

(sory Liz) Een uurtje later was de baby dan geboren ,en Roy was zo fier als een pauw ...en zij kaken deden pijn van het mee drukken,hij had zo hard op zijn tanden gebeten ...hi ..hi..In de bloemenwinkel stonden ik en de moeder van Roy (de 2 oma`s dus) fier een mooie bos bloemen te bestellen ,en werden gevraagd "" hoe heet de baby ?"" Wij bekeken ons en geen van ons beiden wist het ...vergeten...van blijdschap !! De naam was al langer geplant en het zou een Becky worden ,maar eens in het ziekenhuis bij Tania kregen wij te horen "" Also ons Becky is een meisje en het heet LIZ .."" Het was een prachtige baby en iedereen was fier ,ook Steve was fier om de peter te zijn !

Enkele jaartjes later werden wij gevraagd of wij ons huis in Ettelbruck niet wilden verkopen,er waren mensen die het graag wilden kopen .Daar het allen van Olivier bewoond werd ,was dat geen probleem .

Dus trok Olivier weer bij ons in ,en werd het huis leeg geruimd !Wat een hele karwei was ,want Bop had alles verzameld wat maar kon .Gelukkig hadden wij goede hulp van de kinderen en toekomstige schoonzoon zodat het vlug gebeurd was .De meubels had een bekende van Steve gekregen .Het Hele huis werd nog geschildert en zo werd het goed verkocht .

Het bedrag konden wij op onze bankrekening deponeren ,waar wij dankbaar voor

Turbulensen&fun

waren ,want er stond ook weer een grote dag in huis!!!

Tania en Roy gingen trouwen...En wij waren er blij om .Wij wilden hun een mooie start bezorgen ,want dat had ze verdient ,zij stonden altijd klaar om hun broer op te vangen en door de kariere van Olivier is de jeugd van Tania niet heel mooi geweest ,er moest altijd rekening met het gebeuren rond haar broer gehouden worden !

Het was een genot een bruidskleed voor haar uit te zoeken ,wij hebben wel verschillende smaken ,maar gelukkig vielen wij met het kleed op dezelfde smaak ..Yoepi!!!

Er waren wel enige veranderingen aan te brengen ,en 4 dagen voor de huwelijksdag konden wij het bruidskleed dan ophalen .Maar ...O..Schrik ,het paste helemaal niet mooi en de retouche was heel slecht gedaan ...Wat nu? De beheerster van de winkel wilde het zelf herstellen en veranderen ,maar dat durfde ik niet nog eens laten doen door hun ! Mijn dochter stonden de tranen in de ogen "" Zie je wel Mam ,bij mij loopt er altijd iets mis !"""" zei ze .""Nee ...muis, weet je ik heb goede vriendinnen.... ""zei ik en probeerde haar te troosten...Wij namen het kleed mee naar huis en ik belde gelijk naar mijn vriendin Susy om haar ons probleem uit te leggen .En daar zij een goede naaister is ,kwam ze dadelijk naar ons om het kleed te bekijken .En ja hoor ,het was een schat en hielp ons uit die katastrofale situatie!En het

Turbulensen&fun

was die dag waar de vliegtuigen in het wold-trade center vlogen .Toen zei mijn kind " Die hebben problemen he Mam ,niet ik..." Toen wilde ik nog meer dat het een perfecte bruid werd !

En dat werd ze ...Susy had het zo goed gedaan ,het zat als aangegoten en de dag kon komen .Als de dag dan eindelijk aangebroken was ,regende het in pijpestelen ,maar in ons hart scheen de zon !!!

S'ochtens vroeg uit de veren ,want er stond veel op het programma,duchen...,naar de kapper,Bomi duchen en aankleden ,Tania klaar maken ,de klein Liz ,Oli op weg helpen en Carlo wilde ook zijn das geknoopt hebben ...En Bop ,want die had extra aandacht nodig ,die kon zich altijd goed verkleden ,daar moest extra een oogje in het zeil gehouden worden! Bij de kapster kregen Tania en ik een lekker glaasje schuimwein ,wat wij genoten ook liet ik mij een make-up maken ,wat wel geen succes was ,maar dat wou ik thuis nog veranderen !...Dacht ik...

Het was laat geworden en zo moest Tania vlug klaar gemaakt worden want de foto`s werden ook nog voor de mis gemaakt!Ik vergeet nooit het ogenblik als Roy zijn bruid voor het eerst zag ,hij bibberde over zijn hele lijf ,en die twee straalden ...ze waren gelukkig ,dat kon men voelen ..en het slechte weer kon hun niets deren ...mooi...Voila ,nu Carlo nog snel zijn das ,want hij was de stuurder van de bruidswagen ,dat wilde zijn dochter zo en :Dochter wil...Papsch doet...hi..hi..

Turbulensen&fun

Dat was dus gepiept ,even naar beneden Bomi aankleden ,en dan terrug naar boven .Olivier in zijn pak geholpen en dus bleef nu nog ons klein schatje Liz,ik had haar haar mooi gevlecht en ze had een fijn wit jurkje aan wat mooi bij de jurk van haar mama paste ...Ik zag Olivier een cola drinken en waarschuwde hem nog deze niet op tafel te zetten ,want die kleine handjes van Liz he...Hij zette de cola dan maar op de kast ,die ook laag was en zoals gezegd " die kleine handjes !" Die grepen naar het blikje en pardoes ...over haar jurkjeIk kreeg een krisis en schreeuwde luid en boos tegen Olivier....Ons klein schatje krimpde in elkaar ,ze schrok van mijn uitbraak ,dat arm kind kon er toch zelf niets aan doen ...Dus probeerde ik haar in mijn armen te troosten ...Maar mijn zenuwen lagen blank !

Ook had mijn schoonbroer Jean-Pierre zijn goede broek in Hasselt vergeten en wilde een van Carlo geleend krijgen ,maar die waren hem te klein dus moest het maar met de wekelijkse broek gaan .Dit was ook niet zo erg ,want hij wilde toch de bruiloft filmen .Die film hebben wij wel tot heden nog niet gezien...

Nu werd het wel de hoogste tijd dat ik mij ging aankleden ,aan een verbetering van mijn make-up was niet meer te denken .Dus ging ik zo naar het hele gebeuren ,toch blij dat alles gelukt was ,Bomi in de rolstoel ,Bop zonder elastiekjes aan zijn pols,en Liz met een mooi wit

Turbulensen&fun

*glffe aan zodat de cola vlekken niet te zien waren
Oef...Oef ...Wat was ik tevreden Olivier zag pasabel
uit en Steve was blij dat Roy zijn zwager werd !*

*Op de parkeerplaats achter de
kerk hebben wij ons dan met de hele familie
getroffen ,om dan samen de kerk binnen te gaan
.Mijn Moeder had een heel grote bus in gehuurd om
met de hele bende uit Hasselt naar de bruiloft te
komen ,dat was super ,en zij hebben er veel plezier
in gehad ,en zo konden ze allemaal een wijntje meer
drinken ,want ze hadden de bestuurder mee gehuurd
!Het was een fijn feest ,En ging ook vlug voorbij !*

*Hun huwelijksreis ging naar
Mallorca ,want ver vliegen met de klein wilden ze
niet en zonder Liz al helemaal niet!*

*De oude dag kwam weer terrug
en het werd weer rustiger ,alleen Oli maakte mij
weer wat kopbrekerei ...hij verdween steeds meer op
zijn kamer en bleef er urenlang liggen ,en als hij dan
eens weg ging ,was hij na de korste tijd weer
thuis ...Op het werk ging het goed ,van daar hoorden
wij niets negatives ...maar toch ...ik had geen goed
gevoel...*

*Deze tijd ging ik weer meer
mee naar de voetbal ,wat ik lang niet meer deed .Uit
schaamte voor Oli ,want men heeft altijd een slecht
gevoel en neemt veel voor eigen schuld he ,en dan
blijft men liever thuis en word niet graag
aangesproken op dat probleem met zijn kind!*

Op zo een dag trof ik mijn

Turbulensen&fun

vriendin Ginette weer eens ,vroeger waren wij samen in een kegelclub ,die ik verlaten had toen ik zelfstandig werd .En zij vroeg mij om terrug in de club te komen !En dat deed ik dan maar al te graag ,ik was blij er even tussen uit te komen en een kleine afwisseling te hebben !

En zo was ons eerste reisje naar Hurgada ,met veel plezier vertrokken ,hadden wij een mooi hotel! Mooie uitstappen deden wij ook ,en een daarvan was met een katamaran de rode zee op ,met veel plezier vertrokken wij ,en toen kreeg Ginette bericht dat ze oma geworden was ,dus dat werd feest.... Wij waren in goede stemming en gingen een ritje met de jet-ski doen ...Ginette en ik ,vanaf de katamaran vertrokken wij ,ik moest achter het stuur want dat durfde zij niet ...Wij genoten de rit en ik reed heel verstandig ...echt waar...maar bij terrugkomst aan de boot ,wilde ik dat heel elegant oplossen en nam een touw vast wat daar hing ,om ons dichterbij de platvorm te loodsen ,maar de jet-ski kipte om en wij ..plums..plaetch ...in het water...dit was niet elegant ...ik heb er nog een klein litteken van ... Maar het lachen was zeker ...Dus hadden wij ook nog een rit met de bananenboot gedaan ,want nat waren wij toch !!!

Een jaartje nadien vlogen wij naar Portugal ,en ik verklede mij altijd graag ,dus gingen Ginette en ik een zeker moment naar de kamer van Maizy en ik bezirste de poetsvrouw en zei dat ik de sleutel van mijn kamer vergeten was ,die

Turbulensen&fun

werd dus geopend en zo kon ik een jurk van haar uitzoeken om mij te verkleden als oud wijffe ... (Maizy is een heel struise persoon ,wel het dubele van mij toen) een paar inlegkruisjes in mijn haar ,zware schoenen en een tas die ik over de grond sleepte ,mijn voeten heel scheef ,en Ginette als flamengodanseres achter mij aanZo vertrokken wij richting zwembad ,waar de rest van onze club wetenloos lag te zonnen...Zij brulden van het lachen ...

S'avonds kwam een ouder stel aan onze tafel om ons te feliciteren ,omdat wij zo een plezierige club waren!!!

Naar Mexico kon Maisy jammer wegens ziekte niet mee ,maar wij moesten er niet over nadenken wat wij deze keer wilden uitspoken ,want dat kwam vanzelf...Wij gingen in een Mexicaans restaurant eten en daar was een trap van de straat naar beneden ,maar een natuurlijke trap heel onregelmatig in natuursteen ...en daar gebeurde het ik struikelde ...bum...bum..stopt dit dan niet?...bum..bum.. daar lag ik beneden in het lokaal ...en mijn vriendinnen schrokken wel even maar schaterden het uit en ik ook ...des te meer ik hulp kreeg van een Mexicaantje..wat het nog moeilijker maakte ,die nam mij aan zijn arm om mij naar de tafel te brengen maar...die zij toch zoooo klein ...en ik moest mij krom houden ...Ik durfde mijn vriendinnen niet te bekijken ,want ik kon de lach niet inhouden....

Turbulensen&fun

S'avonds gingen wij naar de disco om er een dansje te doen en ook op zo een avond kwam er iemand heel speciaals binnen ,en ik dacht " die jurk ken je toch ...en die pruik ook! " Ze leek op een traverstiet...met een donkere bril op,en zij begon ook boven op de bar te dansen ...En ja hoor...het was Ginette ...zij wilde vroeg gaan slapen... het lachen was weer verzekerd...

In de domenikaanse republiek waren wij weer compleet van de partij...En Chantal deelde de kamer met haar moeder; Maizy lag al op bed toen Chantal ook binnen wilde ,maar ze kwam vlug terrug ons tegenmoet in paniek "" Oei help ,er zit een reuze spin voor onze deur..."Riep Chantale .dus wij gingen heel voorzichtig kijken en ja hoor ...zo groot als een kreeft...-Wij plaseerden ons boven op mijn bed en ik belde naar de reseptie met de mededeling " " Pleace help us...Whe have e big ,big spider bei de dore...!!"" Wij waren wel bang en durfden ook Maisy niet wakker maken uit angst dat zij dan de deur zou opendoen.De bewaking kwam terstond en het beestje nam vlug het verre en huppelde weghet was een kreeft...Ik denk dat de bewaking ook over ons gelachen heeft!!!

In Jamaika hebben wij dan bruiloft gevierd...Ginette was de bruidegom en ik was de bruid....Wij hadden ons zo mooi verkleed ,dat het echt leek. Zelfs de fotograaf van het hotel was er in getrapt,en kwam foto`s maken...En er gingen ook mensen voorbij hoofdschuddend met een domme

Turbulensen&fun

*bemerking ,omdat wij twee dames waren
..hi...hi...Dat wij gewoon een grapje maakten kwam
hun niet in de zin ,en dat ik w.c. Papier op mijn
hoofd had viel hun ook niet op !Aan het strand
hebben wij toen verder gevierd ,het w-end voor
vertrek had onze vriendin Guliana zilveren bruiloft
gevierd en ik had de tafeldeco van haar feesttafel
mee genomen op vakantie...en op het strand
uitgebreid ,daar stond ze perplex te kijken ..en wij
hadden weer wat te lachen .Maar bijna had ik
mijne tweede man ...ginder moeten laten ,dat
dommetje wilde wat plutteren in een rivierdje en was
in de stroming geraakt ,dat was even spannend
..maar ze is er nog ...onkruid vergaat niet zo
vlug...!!!*

*Veel plezier hadden wij altijd
tijdens die reisjes. En wij hadden altijd op de
heenweg veel tam...tam....Maar op de terrugreis
was het steeds anders ,hoe dichterbij huis
kwamen ...hoe stiller wij werden...!!Wij waren
MOE!!!*

*Hopelijk kunnen wij nog vele
reisjes maken ...Ik weet niet meer precies hoeveel
bestemmingen wij al bereisd hebben ,maar het zijn
er al heel wat! En iedere reis was mooi!!!O wat heb
ik genoten van die daagjes ontspanning!*

*Het allerlaatste reisje met hun
samen was naar Nice ,waar wij ook van genoten
,maar door mijn longaandoening ging het steeds
minder goed en moesten de reisjes even stoppen.*

Turbulensen&fun

Ik geloof het was tijdens de thuiskomst van mijn reis naar Jamaika ,waar de deur opengetrokken werd en Olivier schreeuwde:" Ik heb niets gestolen en pap wil de politie bellen!"

" Amai...Amai...langzaam,mag ik even eerst binnenkomen? !!" vroeg ik.En ik verstond er niets van ,*"En vertel nu even rustig war er aan de hand is !"*Vroeg ik ,waarna ik dan het hele verhaal van uit het zicht van Oli te weten kwam ,ik wist nog niet wat ik er mee moest en wilde wachten tot Carlo van het werk naar huis kwam om mij een voledig beeld te maken*"Welkom thuis "*,Dacht ik ,ik zat er weer voledig in .Olivier had middag dienst en Carlo had Morgen dienst,dus toen Carlo naar huis kwam ,was Olivier al weer werken . En toen hoorde ik het hele verhaal ...*De Juwelen van Carlo ,dwz. Gouden horlogie, , ring armband ,alles weg...ook hadden wij ontdekt dat er regelmatig geld met onze visa afgenomen werd ,waarvan ik dacht dat het Carlo was ,en hij dacht dat ik dat was ..Maar nee dus ,dat was ook ons kind...Oli had natuurlijk alles afgestreden ,maar wij wisten wel beter . Tot de dag van vandaag geeft hij het niet toe ,maar dat is zo ,wij hebben het afgerond ,en denken er ons deel van!*

In de namiddag kregen wij telefoon(het was weer woensdag...)dat Oli niet op het werk verschenen was!En dat gaf ons weer geen goed gevoel!Ook s`avonds kwam hij niet naar huis,en wij zaten weer in de zorgen.

((Maar dit gebeuren heeft

Turbulensen&fun

eigelijk een hele wende gebracht ,want het werd voor Olivier ook te gevaarlijk verder aan de drugs te blijven !!! Maar de strijd tegen de drugs zou toch nog enkele jaren duren...))

Wij bleven naar hem zoeken en konden hem niet vinden ,en iedere dag die verging werd mijn angst groter dat er iets ergs gebeurd was ,ik dacht zelfs ,dat hij zich zelf wat aangedaan had....Ik was er zo bang voor! Ook had ik angst dat hij crimineel zou worden ,want dat was gelukkig nog niet gebeurd ,ook omdat hij veel geld van Bop kreeg ,maar toen die overleden was ,moest het geld op een andere manier binnenkomen ,zijn salaris was al lang niet meer genoeg ,en de juwelen van Carlo waren ook al omgezet...

Na een week stond hij dan weer aan de deur ,maar ik had zo een breuk gekregen en had ook ondertussen met een deskundige gepraat ,om te weten hoe wij moeten reageren ,om hem te helpen .

Gewoon niet meer binnenlaten ,was zij advies ,want zulke patienten moeten eens echt aan de grond liggen alvorens zij een initiative nemen om zich zelf te laten helpen !En hoe moeilijk het ook voor ons was ,wij hielden ons hieraan ...hij mocht alleen komen douchen ,wat eten ,maar dan moest hij weer meteen de deur uit...Wij hielden het vol .Op het terras keek ik hem na met de tranen over mijn wangen biggelend ,hoe hij daar zo gebukt naar de brug liep ongeveer 500 meter van huis....En zo nam

Turbulensen&fun

hij na enkele dagen de beslissing om weer in therapie te gaan .Eerst was hij 3 maanden in Ettelbruck en wonder o wonder hij hield het vol .Het ging zelfs zo goed dat hij voor een therapie plaats in Italië aangenomen werd ,en die kans heeft niet iedereen! Deze therapie zou 3 jaar duren ! Ik kon het niet geloven ,maar het ging door ! Na 6 weken die hij in het noorden van Luxemburg verbracht had in een klein klooster ,vertrok de trein richting Italië ! Wij waren er heel tevreden over .Met z'n vijven vertrokken ze vanuit Luxemburg de ouders waren allemaal aan het station .De moeders huilden allemaal ,maar ik niet ...vreemd ,maar ik kon geen traan meer laten ,mijn hart werd zo vaak getreden dat het ook verzwakt ,de hele familie heeft veel onder deze drugszucht geleden.. het heeft zoveel pijn met zich mee gebracht en er is zo veel aan verloren gegaan ...De toeneiging is verzwakten toch...wil men zijn kind terug op de goede baan krijgen ! Ik schrijf deze gevoelens op om te tonen dat het geen schande is een ander gevoel te krijgen na deze tijd ,wat ook veel ander mensen mee maken , ik was blij dat wij even rust kregen denk ik! En met de tijd word het weer andershoop ik toch...Tot het laatste nippertje was ik bang dat hij niet in de trein zou stappen ,want wij werden al veel door hem telleurgesteld!

Nu werd het tijd ook wat meer aandacht aan de andere kinderen te geven ,want die moesten altijd terugstaan omwille hun broer!Spannend waren wel de eerste 3 weken

Turbulensen&fun

,want daar mochten wij geen bericht ontvangen ,en iedere dag meer ,was een gewonne dag...na die eerste weken kregen wij dan een bericht ,dat alles goed ging .Ook gingen wij 2x in de maand naar een speciale ouderschool voor drugsverslaavde kinderen ,daar werden wij geholpen hoe met de situatie om te gaan ,en onze schuldgevoelens af te bauen ,en hoe wij ons kind verder in de therapie kunnen ondersteunen ,. Dat heeft ons ook heel veel geholpen.Wij zijn het Centrum Emanuel nog steeds dankbaar voor die goede ondersteuning,want iets is zeker ,had Oli dit niet gedaan ,ik denk niet dat hij nu nog in leven zou zijn!

Na de eerste maand mochten wij 1x in de week naar hem bellen ,en dat was goed .Maar na 2 maanden sprak Oli weer van het stopzetten met de therapie ,mijn hard schoof in mijn broek... Wij hadden toen dadelijk een vlucht naar Italiën geboekt om hem te helpen en met hem te praten om toch maar door te zetten ,want de deur was bij ons nog steeds dicht ...Dat heeft hem dan toch weer aan het denken gezet en hij heeft dan toch weer door gebeten!Maar dat cenario gebeurde nog enkele malen ,tot wij er niet meer op in gingen ,wij konden niet elke maand naar Italiën vliegen ,want zoveel vrije dagen had Carlo niet en er hangt ook een preiskaartje aan ,die vluchten waren wel niet zo erg duur ,maar de kerk moet toch in het dorp blijven en wij hebben 3 kinderen he . Steve is ook eens mee gevlogen om zijn broer te bezoeken ,en Tania ook

Turbulensen&fun

,Hij had de volle steun van de hele familie .Een maal heeft hij dan toch onderbroken ,maar werd gelukkig enkele weken later weer opgenomen .

Wij waren heel tevreden en na drie jaar begon hij zelfs een na scholing in Italië ,om zelf de drugsverslaavden te helpen ,waarna hij dan binnen het centrum kon mee werken ,hier in Luxemburg of in Italië .waar wij heel gelukkig over waren . Hij stond ondertussen al in de verantwoordelijkheid van het centrum en wij waren daar fier op !

Ik was bang wakker te worden uit een droom

Op een dag kwam een vroegere vriendin van Olivier bij ons op visite ,en vroeg mij hoe het met Steve ging !Ze had een oogje op hem geworpen hoorde ik uit de omgeving .Ze werd ook veel gezien in de disco ,waar Steve veel vertoeft.Maar ze viel niet in Steve zijn smaak en ze was ook veel te luidruchtig voor hem .En zo zat zij weer eens op een Januari dag bij ons in de woonkamer en vertelde dat ze veel contact met Olivier had . Ik was er verbaast over ,want Oli had daar niets van gezegd. Maar het was niet onmogelijk ,want bevriend waren die twee vroeger ook al wat wel door zijn verslaafdheid gestoord was ! Enige tijd later hoorde ik van haar dat zij en Olivier een relatie hadden ,en dat zij naar Italië ging ,ik dacht om hem te bezoeken ,en vond dat wel fijn .Maar toen vertelde Susi ,dat zij hem wilde

Turbulensen&fun

ophalen en dat hij zijn therapie stopzet....Daar was ik helemaal niet blij mee en ik schrok mij een stuk uit mijn hart.."En zijn scholing dan_?" was mijn vraag,en wat gaat hij dan werken hier ,want een baan had hij nog niet ,mijn gedachten en zorgen liepen weer op bol!!!Hij had nog alleen maar enkele maanden te gaan ,en dan was hij klaar ,ik zag het niet in om nu het hele gebeuren af te breken...En wij konden er niet mee akkoord gaan .Al het praten met Oli hielp niet ,volgens hun moesten wij er ons niet mee bemoeien ...Na ja,gemakkelijk gezegd na al die jaren van zorg en leed...

En zo werd hij door zijn vriendin afgehaald in Italië en sindsdien leefde en woonde hij bij haar en haar twee kinderen ,maar zonder werk en volgens mij zonder toekomst...Er werd door zijn vriendin een feestje georganiseerd om zijn thuiskomen te vieren ,maar daar voelde wij niet veel voor en voelden ons ook niet echt goed op dat feest!

De moeder van Susi vroeg ,of wij niet tevreden waren ,maar nadat ik haar de feiten uitgelegd had ,viel zij ook in de realiteit ,zij wist namelijk niet dat Oli alles onderbroken had en zij had wel veel begrip voor ons !

Na een half jaar zonder werk had Oli eindelijk werk gevonden ,en ik was daar tevreden over .Het scheen ook goed te gaan met zijn relatie ,en ik had sinds lang weer een goed gevoel!

Susi en ik ...dat is wat anders ,onze chemie past niet ,en daar is niet veel aan te

Turbulensen&fun

doen ,maar voor Oli is ze goed en die twee scheinen gelukkig te zijn ,en dan ben ik dat ook !(haar beheersend karakter is het wat Oli nodig heeft).

Na een jaar werd hun huwelijk gepland ,wij waren tevreden ,maar of de moeder van Susi dit goed vond ,waagde ik te betwijfelen...Maar zij heeft maar een kind en doet er alles voor ,en zo kwam de dag steeds dichterbij .Wij hadden beloofd de helft van het restaurant te betalen ,maar de rest was voor hun ,want Olivier had al heel veel financiële ondersteuning gekregen ,en wij hadden ook nog twee andere kinderen he.De maat moest toch in het midden blijven .

Een week voor het huwelijk stierv ons Bomi ,wij hadden haar niet gezegd dat Oli trouwde ,want zij vond zijn vriendin niet leuk,en vond haar stem te schrill en dat was voor haar een slecht teken .In die week gingen mijn gevoelens op en neer ...bedroefd ...en gelukkig ...

De dag van het huwelijk was het mooi weer en Susi was een mooie bruid ,ook Oli was mooi en fier ,en ik was tevreden en blij!

Teleurgesteld was ik ,omdat ik niet naast hem mocht zitten ,als moeder ,in het stadshuis ,maar erger nog ,ook aan tafel zat ik nogal afgescheiden ...het klinkt misschien egoïstisch ,maar ik voelde mij opgezet ,ook vroeg Oli mij niet om een dansje ,wat hij wel met anderen deed ,na ja ,het was eigenlijk niet erg ,maar het doet toch een beetje pijn he !Het was wel een fijn feest geweest!!

Turbulensen&fun

Enkele maanden voor het huwelijk was ik op internet op zoek geweest naar een campingcar ,ik wilde presies dezelfde ,als die ,die wij hadden toen ons kinderen nog klein waren .En ik had een gevonden ,een nieuwer model ,maar twee jaar oud en in een heel goede staat ! Dus Carlo en ik hebben die toen in Belgie opgehaald .en Steve Tania en Roy hadden bijgelegd zodat wij een mooie verassing voor het bruidspaar haddenSteve stond dan voor het stadhuis met de versierde vouwwagen toen het koppel buiten kwam ,en die verassing was een treffer!!!

De rekening van het huwelijk was ook een treffer....Nadat ik meermaals nagevraagd had waar de rekening dan bleef,kregen wij ze dan eindelijk gepresenteerd met alles inbegrepen ,dus niet alleen de helft van het diner zoals afgesproken ,maar gewoon alles ..appero,deko,dragee`s,kaarten,bloemen enz..gewoon alles .Daar hebben wij toch even geslikt ,maar toch betaald ! De helft van de overgebleven champagne werd ons wel beloofd ,maar daar wachten wij nog steeds op...Natuurlijk hadden wij die niet aangenomen ,maar de manier hoe alles gebeurd is ,is niet fijn !

Op een mooie voorjaarsdag vertelden Susi en Olivier ons ,dat er een babytje op komst was ,en daar waren wij heel gelukkig over ,.De zwangerschap verliep heel goed en ze kregen een gezond dochterje ,LEA, ze was wel heel licht en

Turbulensen&fun

klein ,maar hun twee zijn ook geen zware mensen.Een mooi babytje ,ons kleinkind nr. Drie!! De mooie tijd was aangebroken ,(afgezien van mijn sleepende ziekte ,)dachten wij ,en zo was het ook !

Mijn gezondheid ging langzaam maar zeker achteruit ,door mijn empfyseem was ik ondertussen 24 uur aan het zuurstof verbonden ,en had ook een mobile concentrator die het mij gemakkelijk maakte nog enkele uitstapjes te doen .

Maar grotere inspanningen waren niet meer aan de dagorde ,ook trappen kon ik niet meer op ,mijn inergie was niet meer vodoende ,maar ik bleef stabiel! En zo verbrachten wij een groot deel van de zomer op de camping in Ettelbruck ,om een beetje bij de gezelligheid te zijn .Daar kwam altijd wel iemand langs om een praatje of een glaasje ,wat fijn was !

Op een middag was onze dochter Tania bij ons ,en ze was heel stil ,en deed vreemd ,ik vroeg " ben jij ziek ,of is er wat gebeurd? " En toen kreeg zij een huilbui,waar ik toch van schrok , " Mam...ik ben weer zwanger..." en de traantjes vloeiden...en vloeiden... " Ooo , ik dacht dat het iets ergs was ,maar dit is toch fijn ? "

" Nee mam ,wij willen geen baby meer" zo Tania. Dus heb ik haar verzekerd ,dat hoe hun beslissing ook mag zijn ,wij er achter staan ,maar ze moet wel bedenken dat er in hun hart plaats genoeg is voor een derde kindje ,want de manier hoe zij met Liz en Rick omgaan verdient wel een pluim!!!Ieder kindje

Turbulensen&fun

mag blij zijn in zo een warme familieschoot geboren te worden

Een dag later kwamen Roy en Tania samen naar de camping en straalden over hun heel gezicht ...zij hadden VOOR de baby gekozen en zagen nu met vreugde de geboorte tegenmoet ,maar niet alleen zij ,ook Liz en Rick!!!

Na negen maanden ,werd dan ons vierde kleinkindje geboren ...Jil I De vreugde van Liz en Rick ,die toen bij ons in Colmar-Berg waren ,zal ik nooit vergeten !Het was ook het jaar van de eerste komuni van Liz,en die werd op de camping in de recreatiezaal gevierd . Met de goede hulp van de vriendinnen van Tania en Roy was het een mooi feestje geworden ,.De kinderen konden er fijn buiten spelen n moesten niet stijfjes aan tafel blijven zitten zoals dat in een restaurant gebruikelijk is he !!! Er werd besloten het doopfeest van Jil ook zo te vieren .Dus werd dat zaaltje weer gehuurd voor in de zomer ,maar 14 dagen voor het doopfeest kreeg Roy te horen van de campingbeheerder dat het niet door ging ,omdat er veel touristen verwacht werden op de camping .Dat was wel even schrikken ,want in deze korte tijd was geen ander lokatie te organiseren ! Das hadden wij gepland een grote partytent op onze plek te zetten en daar het feest te vieren .De beheerder merkte dat wij teltelurgesteld waren ,en wilde ons de zaal toch nog geven ,maar dat wilden wij toen niet meer ,alles was al re-organiseerd en een traiteur bracht alles op tijd

Turbulensen&fun

en nam daarna de afwas ook weer mee terrug .Alles werd voor ons gebracht ,van borden,glasen ,bestek enz. Het was een mooie dag ,wel met een beetje regen maar wij hebben genoten en Jil heeft toch alles verslapen

Nu konden onze kleinkindertjes opgroeien en leuke mensjes worden

Ik had spijt dat ik niet veel met hun kon spelen ,alles gebeurd aan tafel...maar ik genoot toch van hun hoor!!!

Carlo stond nu kort voor zijn pensioen ,en kon het haast niet afwachten .En wij planden om dan dadelijk naar Spanje te vertrekken voor drie maanden ...Met de nodige voorbereiding, wilden wij dat riskeren ,want ziek ben ik ook in huis ,dus dan maar beter op een vakantie-plek he ! En dan was het eindelijk zover....begin Mei 2010 vertrokken wij richting La Manga in zuid Spanje !

Alles verliep prima,en wij genoten het goede klimaat! Steve bracht ons ook enkele dagen een bezoek en daar werden wij mooi verrast ...Wij reden richting vliegveld in Alicante om hem op te halen en genoten het landschap! Vol verwachting stonden wij dan in de aankomsthal Steve op te wachten ,want wij waren dan toch blij hem weer te zien he ! En dan was het zover ,hij kwam door de scheufdeur en had een mooie lach op zijn gezicht.....Na de begroeting wilde hij dadelijk naar buiten om een sigaretje te roken ,en dat vond ik ook heel normaal ,want na die vlucht was dat een

Turbulensen&fun

moetje voor hem , " Spijtig,konden de kinderen van Tania niet mee komen " Zei Steve ,want de schooltijd was bezig en dat vonden wij wel jammer ... Maar toen zag ik een kinderwagen en zei " kijk eens daar is dezelfde kinderwagen als die van Jil..." En dat kleintje leek ook nog veel op haar...." Maar toen ,O schrik...liep Tania er achter aan ...Dat was zo een mooie verassing dat ik de kriebbels in mijn buik had van emoties!!!

Wij hebben toen enkele dagen met plezier genoten van de kinderen ,maar helaas had Tania maar 4 daagjes tijd en moest toen terrug vliegen ,Roy was bij Liz en Rick gebleven en dat was super!!!Dus die verdiende ook wel een pluimpje he !

Steve is nog 14 dagen gebleven en voor Carlo was dat heel aangenaam ,zo konden zij samen er op uit trekken om de omgeving te verkennen ,want zo sterk was ik niet meer ,en hield mij liever rustig .

Het was ook de tijd van het W.K. Van de voetbal ,en Steve en Carlo waren in het dorp een wedstrijd gaan bekijken ...rond 24 uur kwam Carlo als eerst terrug gewaggeld....(met een pintje op he) " Phoe ...amai....Steve kent er nix van...."" brabbelte Carlo en plofte neer in zijn bed....Oei oei...dacht ik ,die twee hadden weer een profecionele (grapje) discussie over het voetballen want Carlo was fan van Barcelona,en Steve van Bayern...En even later kwam dus ook Steve aan gesloft..." Pap kent er nix van...met hem kun je niet discuteren..." Was de comentaar van onze zoon en

Turbulensen&fun

doek ook meteen zijn luchtbed op ..Ik moest toch lachen om die twee en was al benieuwd naar de volgende morgen....Aan het ontbeid zaten ze dan zo klein als twee miermetten ,hun hoofd te krabben ,wat geen verbetering bracht voor die kater ,dus had ik ook de Alkaseltzer al dadelijk mee op de ontbeid-tafel gezet.....Die fijne tijd ging vlug voorbij met Steve en zo werd hij dan ook weer terrug naar de vlieghaven gebracht.

Op de terrugweg weg hadden wij dan een mooie camping ontdekt in Guardamar del Segura ,een 20 km. Achter Alicante ,en hadden dadelijk een winter plaats geboekt voor 6 maanden ,vanaf 6 November 2010 tot 6 Mei 2011.

Maar zover was het nog niet ,wij moesten ja nog even terrug naar Luxembourg ,en daar werden wij eind Augustus met veel plezier en hartelijk ontvangen door onze kinderen ,Tania had een grilavond organiseerd ,en dat deed veel plezier...Ook was ik blij mijn kleinkinderen weer terrug te zien he !

September en Oktober bleef ons dan om de voorbereiding te treffen voor het winterverblijf in Spanje .

Mijn Longenarzt en het ziekenhuis in Ettelbruck hebben heel goed mee geholpen ,om in kontakt te komen met het ziekenhuis in Torre viega ,zodat mijn verblijf goed verzorgd was en de opvang in Spanje , (zo het nodig zou wesen)goed georganiseerd was !

Aldus vertrokken wij begin

Turbulensen&fun

November op ons volgend aventure ,richting zuiden !Wij hebben er geen minut spijt van gehad ,en heel lieve mensen ontmoet .Het bungalow park was super !Er werd veel georganiseerd ,van Line-dance tot Hollandse avonden ,het Line-dansen ging voor mij ja niet ,maar ik kon wel mee doen op mijn stoel...al zittend deed ik de stapjes mee ,en wij hadden veel plezier met onze campingvrienden... Ook had ik deelgenomen aan een workchop om te knutselen en ik had niet verwacht dat ik dit kon ,ik was gaan beeldhouwen en wel met speksteen ,heerlijk in de zonEn wat voor mij het mooiste was ,alles kon ...maar niets moest ...Ik moest niet verlopen om van de gezelligheid te genieten ,want die was voor de deurIn een huisje ben je toch weer alleen ,en vandaar zal onze keuze zeker altijd op een bungalow-park vallen ,zei het met eigen caravan of in een bungalow!

In Januari hadden wij weer visite van Steve ,en hadden veel huisjes bezocht om eventueel eentje te huren of te kopen ,en hebben mooie gezien ,maar onze keuze bleef dan toch de camping.....Steve vond het ook mooi ,hoe wij onze tijd ginder vertoeven en na 14 dagen brachten wij hem weer terrug naar de vluchthaven .

Het was zo midden April ,en wij zaten gezellig met campingvrienden op onze stek een borreltje te genieten ,toen er een klein kindje van een jaar of 2 achter de haag uit kwamen Carlo vroeg aan onze vrienden "" hoord dat kindje bij

Turbulensen&fun

julli? "" Maar nee hoor...ik kreeg een kramp in mijn buik ,want het was ons eigen kleinkindje Jil ...en wij herkende haar niet echt..ook omdat men er sich totaal niet aan verwacht ,! Maar toen stapte Tania en Steve ook achter de haag vandaanAlso dat gevoel van toen is niet te beschrijvenWat een verassing wij daar weer geboden kregen van onze kinders ...Fantastis!!!Zij waren met de taxi van de luchthaven naar de camping gekomen ,en hadden op de camping zelf een omweg gelopen zodat wij hen niet dadelijk konden ontdekken !Het waren weer 4 fijne dagen ,waar Roy weer voor de grotere kinderen in Luxembourg gezorgd heeft ,want die waren schoopplichtig en konden niet mee komen he !

Nadat de tijd afgelopen was in Spanje hebben wij ons weer op de terrugreis naar Luxembourg begeven ,onze caravan hadden wij in Spanje op stalling gezet ,en zo verliep de reis van een leien dakje .

Thuis aangekomen hadden wij weer een fijn ontvangst comitee bij Tania en in ons appartement volgde de tweede verassing...de kinderen hadden de hele woonkamer nieuw geschilderd ,super was dat .En wij waren echt fier op onze kroost!!!

Met mijn gezondheid ging het helaas toch achteruit ,en er werd reeds over een transplantatie gesproken .Ik had er veel over nagedacht ,de voor-en tegen ...En kwam tot het besluit er voor te gaan ,want zo wilde ik niet verder

Turbulensen&fun

ploeteren ,voor al die kleine dingetjes had ik iemand nodig die mij hielp ,en zonder mijn rolator kwam ik niet meer weg!Alles werd moeilijker ,en zo kreeg ik weldra de eerste afspraak in Brussel bij het transpantatie team.Mijn longenarzt had een afspraak georganiseerd en ,en die verliep positive .Enkele weken later werd ik opgenomen in Brussel voor een screening , " dit zijn de onderzoeken die nodig zijn voor er een transplantatie gedaan word " En dit waren er heel wat ...Ook in Luxembourg stonden er heel wat onderzoeken op de lijst ,en zo werd ik ook nog eerst geopereerd aan mijn schildklier ,die werd verwijderd !

*Hopelijk kom ik op de
WACHTLIJST.....*

Turbulensen&fun

EPOLOG

Dit boekje is met een knipoogje te lezen ,en met humor te genieten .Ieder huisje heeft zijn kruisje ,maar ook heel fijne dingetjes !

Als alles goed verloopt met de transplantatiedan lezen julli dit ook wel misschieneens.....

Nadia Scheffen-Aerts

Maart 2012

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun

Turbulensen&fun